

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

SUOSITUKSET

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2017)0491

Rahanpesua, veronkiertoa ja veropetoksia käsittelevä tutkinta

Euroopan parlamentin suositus neuvostolle ja komissiolle 13. joulukuuta 2017 rahanpesua, veronkiertoa ja veropetoksia käsittelevän tutkinnan johdosta (2016/3044(RSP))

(2018/C 369/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 116 ja 226 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkintaoikeuden käyttämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 19. huhtikuuta 1995 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission päätöksen 95/167/EY, Euratom, EHTY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2016 antamansa päätöksen ⁽²⁾ tutkintavaliokunnan asettamisesta tutkimaan epäilyjä rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvästä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa ilmenneistä hallinnollisista epäkohdista ja sen toimivallan, jäsenmäärän ja toimikauden keston määrittelystä,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2015 ⁽³⁾ ja 6. heinäkuuta 2016 ⁽⁴⁾ antamansa päätöslauselmat veropäätöksistä ja muista luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisista toimenpiteistä,
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2015 antamansa päätöslauselman, johon sisältyy suosituksia komissiolle aiheesta lisää läpinäkyvyyttä, koordinoitua ja lähentymistä unionin yhtöveropolitiikkoihin ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 26. kesäkuuta 2017 annetun komission kertomuksen sisämarkkinoihin vaikuttavia ja rajat ylittäviin toimiin liittyviä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä koskevasta arvioinnista (COM(2017)0340),
- ottaa huomioon EU:n rahanpesun selvittelykeskusten foorumin 15. joulukuuta 2016 julkaiseman kartoituksen ja puuteanalyysin EU:n rahanpesun selvittelykeskusten valtuuksista ja esteistä tietojen hankkimisessa ja vaihtamisessa,
- ottaa huomioon rahanpesua, veronkiertoa ja veropetoksia käsittelevän tutkintavaliokunnan suositusluonnoksen,
- ottaa huomioon rahanpesua, veronkiertoa ja veropetoksia käsittelevän tutkintavaliokunnan lopullisen mietinnön (A8-0357/2017),

⁽¹⁾ EYVL L 113, 19.5.1995, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 166, 24.6.2016, s. 10.

⁽³⁾ EUVL C 366, 27.10.2017, s. 51.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0310.

⁽⁵⁾ EUVL C 399, 24.11.2017, s. 74.

— ottaa huomioon työjärjestyksen 198 artiklan 12 kohdan,

1. Yleistä

1. panee huolestuneena merkille, että Panama-paperit ovat järkyttäneet kansalaisten luottamusta rahoitus- ja verojärjestelmiimme; korostaa, että on ratkaisevan tärkeää palauttaa kansalaisten luottamus ja varmistaa oikeudenmukaiset ja läpinäkyvät verojärjestelmät sekä verotuksellinen ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus; kehottaa siksi EU:ta ja sen jäsenvaltioita panemaan asianmukaisesti täytäntöön ja vahvistamaan liikesalaisuutta koskevia oikeudellisia välineitään niin, että voidaan siirtyä salaisuuksista läpinäkyvyyteen ja keskinäiseen yhteistyöhön ja tietojenvaihtoon ja torjua rahanpesua tehokkaammin, ja kehottaa jäsenvaltioita yksinkertaistamaan verojärjestelmiään, jotta varmistetaan verotuksen suurempi oikeudenmukaisuus ja investoidaan reaalityöelämään;

2. painottaa, että on kiireesti määriteltävä uudelleen eurooppalainen verotusmalli jäsenvaltioiden välisen epäreilun kilpailun vähentämiseksi;

3. pitää valitettavana niiden EU:n lainsäädännön soveltamisessa ilmenneiden hallinnollisten epäkohtien määrää, jotka epäilyjä rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvästä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa ilmenneistä hallinnollisista epäkohdista käsittelevä tutkintavaliokunta on tuonut päivänvaloon, ja korostaa olevansa erittäin huolestunut rahanpesun selvittelykeskusten yhteistyöhön liittyvistä kolmannen rahanpesun vastaisen direktiivin⁽¹⁾ rikkomuksista; kehottaa sekä komissiota että jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan, sitoumuksiaan ja yhteistyötään ja antamaan käyttöön enemmän varoja ja henkilöresursseja, jotta valvontaa ja täytäntöönpanoa voidaan parantaa, ei ainoastaan laittomien toimien, kuten rahanpesun ja veropetosten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi aiempaa tehokkaammin, vaan myös laillisten järjestelyjen, kuten veronkierron ja aggressiivisen verosuunnittelun, ehkäisemiseksi ja torjumiseksi, sillä ne ovat laillisuudestaan huolimatta lain hengen vastaisia; muistuttaa syyteperusteiden ennakoitavuuden periaatteesta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikista oikeuden rikkomisista rangaistaan asianmukaisesti; painottaa tässä tarkoituksessa toteutettujen toimien kustannustehokkuutta;

4. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimia esiin tuotujen rahanpesutapausten ja epäilyttävistä liiketoimista tehtyjen ilmoitusten suhteen ja suorittamaan asianmukaisia tutkimuksia heti, kun viranomaiset ovat tulleet tietoisiksi näistä tiedoista;

5. muistuttaa epäilyttävistä liiketoimista tehtyjä ilmoituksia koskevasta EU:n kehyksestä ja korostaa, että on tarpeen tehostaa kansainvälistä yhteistyötä sekä EU:n että sen ulkopuolisten rahanpesun selvittelykeskusten kesken; pyytää myös vahvistamaan EU:n elinten ja erityisesti Europolin ja Eurojustin tutkintavaltuuksia rahanpesutapauksissa;

6. muistuttaa, että lopullisten tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien asianmukainen todentaminen on tärkeää, jotta voidaan välttää postilaatikoyhtiöiden käyttö rahanpesuun (kuten Azerbaidžanin Laundromatin tapauksessa); vaatii myös EU:n rahanpesun vastaisen direktiivin tehokasta täytäntöönpanoa ja sen valvontaa;

7. kehottaa jäsenvaltioita pidättymään tarjontapuolen aggressiivisesta verosuunnittelusta mainostamalla ja tarjoamalla veropäätöksiä ja -etuja tai tilapäisiä sääntöjä;

8. kehottaa kaikkia niitä lainkäyttöalueita, jotka ovat panneet täytäntöön tai aikovat panna täytäntöön OECD:n BEPS-torjuntatoimia koskevat suositukset kansallisessa lainsäädännössään, noudattamaan näiden suositusten kirjaimen lisäksi myös niiden henkeä; muistuttaa, että läpinäkyvyys on veropetosten ja erityisesti aggressiivisen verosuunnittelun torjunnan tärkeä väline;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15).

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

9. pitää valitettavana, että nykyisessä veropetoksia ja rahanpesun torjuntaa koskevassa lainsäädännössä on edelleen porsaanreikiä EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla, ja katsoo, että lainsäädäntöä on kiireellisesti pantava täytäntöön perusteellisesti ja vahvistettava entisestään; suhtautuu myönteisesti siihen, että Panama-paperien julkistamisen jälkeen on yhä enemmän pyritty laatimaan eri osapuolet kattavia strategioita koskevia uusia lainsäädäntöehdotuksia ja myös edistytty siinä, mutta pitää valitettavana joidenkin jäsenvaltioiden poliittista haluttomuutta edistää sellaisia uudistuksia ja täytäntöönpanon valvontatoimia, joilla saataisiin aikaan tosiasiallista muutosta;

10. pitää valitettavana, että yksittäiset jäsenvaltiot usein pysäyttävät neuvostossa veropoliittisten kysymysten tarkastelun; muistuttaa TAXE 1 -valiokunnan varoittaneen, että neuvoston yksimielisyyttä koskeva sääntö, joka antaa veroasioissa veto-oikeuden jokaiselle jäsenvaltiolle, heikentää kannustinta siirtyä vallitsevasta tilanteesta enemmän yhteistyöhön perustuvaan ratkaisuun; muistuttaa komissiolle antamastaan kehotuksesta käyttää SEUT 116 artiklassa esitettyä menettelyä, jonka avulla on mahdollista muuttaa yksimielisyysvaatimusta, mikäli komissio katsoo, että jokin eroavuus jäsenvaltioiden lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten välillä vääristää kilpailun edellytyksiä sisämarkkinoilla;

11. panee merkille, että veronkierto, veropetokset ja rahanpesu ovat edelleen maailmanlaajuisia ilmiöitä ja että ne edellyttävät siksi kattavaa, selvää ja yhtenäistä vastausta, joka perustuu keskinäiseen tukeen ja yhteistyön lisäämiseen EU:n tasolla ja maailmanlaajuisesti; kehottaa komissiota ottamaan johtoaseman veronkierron, veropetosten ja rahanpesun maailmanlaajuisessa torjunnassa;

12. panee huolestuneena merkille, ettei veroparatiisien vastaista taistelua varten ole kehitetty kunnianhimoisia ja konkreettisia toimenpiteitä; huomauttaa, että läpinäkyvyyden lisääminen ei yksin riitä tämän ongelman ratkaisemiseen; korostaa siksi, että on kiireellisesti vaadittava kansainvälistä yhteistyötä ja monenkeskisiä toimintatapoja, joissa sekä teollisuus- että kehitysmaiden on oltava mukana;

13. kehottaa jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä tukemaan ja edistämään YK:n tasolla järjestettävää hallitusten välistä huippukokousta, jotta voitaisiin määritellä etenemissuunnitelma ja yhteinen toimintasuunnitelma veroparatiiseista eroon pääsemiseksi;

14. painottaa, että on määriteltävä digitaalisen yrityksen käsite, jotta liiketoimintaympäristön digitalisoituminen voidaan ottaa täysimääräisesti huomioon, sekä varmistettava, että yrityksiä, jotka saavat tuloja jäsenvaltiosta, johon ne eivät ole sijoittautuneet fyysisesti, kohdellaan samoin kuin kyseiseen jäsenvaltioon fyysisesti sijoittautuneita yrityksiä; kehottaa tämän vuoksi komissiota sisällyttämään digitaaliset yritykset kaikkiin veronkierron torjuntaa ja verotusta koskeviin unionin toimenpiteisiin;

15. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan ennakoivasti ja olemaan odottamatta tiedotusvälineiden paljastuksia ennen puuttumistaan näihin kysymyksiin ensisijaisena asiana; muistuttaa, että läpinäkyvyys ei voi olla ainoastaan alakohtaista;

16. painottaa, että on pysyttävä valppaana, jotta brexit ei edistäisi jäljelle jäävien 27 jäsenvaltion välistä verokilpailua tiettyjen Yhdistyneessä kuningaskunnassa nykyään sijaitsevien toimialojen ja palvelujen houkuttelemiseksi eikä heikentäisi Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja sen merentakaisilla alueilla pyrkimyksiä torjua veronkiertoa; kiinnittää komission huomion siihen, että tämä ulottuvuus olisi otettava asianmukaisesti huomioon brexitiin toisessa vaiheessa neuvoteltaessa kumppanuus- tai kauppasopimuksesta Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa;

17. pitää valitettavana komission päätöstä luopua kaikkia jäsenvaltioita koskevasta joka toinen vuosi annettavasta korruptiontorjuntakertomuksesta; toteaa, että komissio jatkaa korruption torjunnan seurantaan eurooppalaisen ohjauksen yhteydessä; katsoo, että korruptiontorjuntaa voivat varjostaa muut tämän prosessin taloudelliset ja rahoitukseen liittyvät kysymykset; kehottaa komissiota toimimaan esimerkillisesti ja ryhtymään jälleen julkaisemaan kertomusta sekä sitoutumaan paljon uskottavampaan ja kattavampaan korruption vastaiseen strategiaan;

18. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita suorittamaan vaikutustenarvioinnin siitä, onko mahdollista vaatia EU:n kansalaisten ja yritysten EU:n yhteistyöhaluttomien verotuksellisten oikeudenkäyttöalueiden listaan ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa strategisia puutteita omaavien maiden listaan merkityissä maissa olevien omistusten, mukaan lukien tosiasialliset omistukset, rahoitustilien ja postilaatikkoyhtiöiden pakollista rekisteröintiä tai kieltää ne, jotta voidaan torjua veropetoksia;

2. Veropetokset ja veronkierto

2.1 Offshore-rakenteet

19. korostaa, että tarvitaan kiireellisesti yhteinen kansainvälinen määritelmä siitä, mitä offshore-rahoituskeskus, veroparatiisi, rahoitussalaisuusalue, yhteistyöhaluton verotuksellinen oikeudenkäyttöalue ja suuririskinen maa tarkoittavat rahanpesun kannalta; kehottaa sopimaan kansainvälisesti näistä määritelmistä ilman, että se vaikuttaa EU:n yhteisen mustan listan välittömään julkistamiseen; korostaa, että näille määritelmille on vahvistettava selkeät ja objektiiviset kriteerit;

20. muistuttaa jäsenvaltiota yleisen veron kiertämisen vastaisen periaatteen (GAAR) soveltamisen tärkeydestä veropolitiikassa ja kannustaa veroviranomaisia soveltamaan tätä periaatetta johdonmukaisesti, jotta vältetään veropetoksiin soveltuvien rakenteiden luominen;

21. katsoo, että pyrittäessä edistämään laajempaa kansainvälistä yhteistyötä on myös olennaisen tärkeää säilyttää näiden määritelmien oikeudellinen objektiivisuus ja huolehtia niiden täytäntöönpanosta, koska jotkin oikeudenkäyttöalueet voisivat liittyä kansainvälisesti sovittuihin standardeihin soveltamatta niitä käytännössä; korostaa, että nämä määritelmät eivät saisi olla poliittisesti värityneitä ja niiden olisi kannustettava listalle merkittyjä oikeudenkäyttöalueita toteuttamaan toimia, jotka johtavat niiden poistamiseen listalta;

22. muistuttaa, että muodollinen sitoutuminen kansainvälisesti sovittuihin standardeihin on ensimmäinen askel mutta vasta näiden standardien asianmukainen täytäntöönpano sekä tosiasialliset ja aidot pyrkimykset vähentävät riskitekijöitä ja johtavat menestyksekkääseen rahanpesun, veropetosten ja veronkierron torjuntaan;

23. muistuttaa, että vapaa-alueita ja -satamia ei saa käyttää väärin veroparatiisia vastaavien vaikutusten saavuttamiseksi tai kansainvälisten läpinäkyvyysääntöjen kiertämiseksi rahanpesutarkoituksessa; kehottaa koimissiota puuttumaan tähän vapaasatamiin liittyvään ongelmaan EU:ssa;

24. kehottaa komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen sen varmistamiseksi, että offshore-rakenteisiin, joiden tosiasialliset omistajat ja edunsaajat ovat jäsenvaltioissa, kohdistetaan vastaavat tilintarkastus- ja kirjanpito vaatimukset kuin sillä unionin oikeudenkäyttöalueella, jolla tosiasialliset omistajat ja edunsaajat ovat;

25. katsoo, että EU:n on kiellettävä kauppasuhteet sellaisten oikeudellisten järjestelyjen kanssa, jotka on perustettu veroparatiiseissa, silloin kun lopullista tosiasiallista omistajaa tai edunsaajaa ei pystytä yksilöimään;

26. kehottaa komissiota julkaisemaan vuosittain julkisen kertomuksen EU:n varojen käytöstä sekä Euroopan investointipankin (EIP) ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin (EBRD) rahansiirroista offshore-rakenteisiin ja esittämään siinä myös torjuttujen rahoitusoperaatioiden määrän ja luonteen, selittävät huomautukset operaatioiden torjunnan perusteluista sekä toteutetuista jatkotoimista, jotta varmistetaan, että EU:n varoilla ei suoraan tai epäsuorasti edistetä veronkiertoa ja veropetoksia;

2.1.1. EU:n yhteinen lista yhteistyöhaluttomista verotuksellisista oikeudenkäyttöalueista

27. suhtautuu myönteisesti komission johtoasemaan yhteistyöhaluttomia verotuksellisia oikeudenkäyttöalueita koskevan EU:n yhteisen listan kriteereiden määrittelyssä; pitää valitettavana, että tämä prosessi on kestänyt erittäin kauan; kehottaa neuvostoa olemaan vesittämättä tämän listan kriteereiden kunnianhimoisia tavoitteita vaan pikemminkin tekemään niistä entistäkin kunnianhimoisempia; vaatii, että kaikki komission esittämät kriteerit, kuten yhteisöveron puuttuminen tai lähes olematon yhteisöverokanta, on otettava huomioon, ja korostaa, että nämä kriteerit ovat tärkeitä, jotta lista olisi tehokas ja vältettäisiin mielivaltaisuus; katsoo, että läpinäkyvyyttä koskevia kriteerejä olisi sovellettava täysimääräisesti ja niissä olisi otettava asianmukaisesti huomioon myös täytäntöönpano ja sen valvonta; kehottaa neuvostoa ottamaan käyttöön listalla oleviin maihin sovellettavat yhteiset seuraamukset, joista on tehtävä voimakkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, jotta lista

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

olisi tehokas ja uskottava, ja korostaa, että yksittäisten maiden arvioinnit olisi tehtävä läpinäkyvästi; kehottaa neuvostoa ja komissiota ottamaan listan tulevaa päivittämistä varten käyttöön läpinäkyvän ja objektiivisen tarkistusmekanismin, johon myös parlamentti osallistuu; muistuttaa, että listan tavoitteena on saada tällainen oikeudenkäyttöalue muuttamaan toimintaansa rahanpesun ja veropetosten helpottamisen suhteen;

28. pitää valitettavana, että neuvoston hyväksymässä ja julkistamassa yhteistyöhaluttomien verotuksellisten lainkäyttöalueiden listassa keskitytään vain EU:n ulkopuolisiin lainkäyttöalueisiin ja jätetään pois sellaiset EU-maat, jotka ovat järjestelmällisesti edistäneet ja mahdollistaneet haitallisia verokäytäntöjä ja jotka eivät täytä oikeudenmukaisen verotuksen perusteita; korostaa, että ainakin neljä jäsenvaltiota merkittäisiin listalle, jos niitä arvioitaisiin samojen EU:n perusteiden mukaisesti, kuten Oxfamin suorittama simulaatio osoittaa; on huolissaan siitä, että EU:n jäsenvaltioiden jättäminen jo ennakoita pois tarkastelusta vaikuttaa kielteisesti koko prosessin legitimitettiin, uskottavuuteen ja tehokkuuteen;

29. katsoo, että kun yhteistyöhaluttomia verotuksellisia oikeudenkäyttöalueita koskeva EU:n yhteinen lista on laadittu, komission on ehdotettava täydentävää lainsäädäntöä, jossa määritettäisiin kaikkien jäsenvaltioiden veroviranomaisten yhdenmukainen velvoite julkaista vuosittain tiedot, joista käyvät ilmi kustakin jäsenvaltiosta listalla oleville oikeudenkäyttöalueille tehtyjen rahansiirtojen kokonaisarvo ja kohde;

30. kehottaa soveltamaan seuraamuksia myös yrityksiin, pankkeihin, tili- ja asianajotoimistoihin sekä veroneuvojiin, joiden on osoitettu osallistuneen laittomaan, haitalliseen tai epäasianmukaiseen toimintaan yhteistyöhaluttomien lainkäyttöalueiden kanssa tai helpottaneen laittomia, haitallisia tai epäasianmukaisia yhteisöverojärjestelyjä, joihin sisältyy oikeudellisia välineitä kyseisillä lainkäyttöalueilla;

31. pitää valitettavana, että Panama-papereissa on mainittu useita EU:n kansalaisia, yhteisöjä ja poliittisesti vaikutusvaltaisia henkilöitä; kehottaa jäsenvaltioita selvittämään, onko näitä mainintoja tutkittu asianmukaisesti, ja jos näin on tehty, onko niissä ollut kyse kansallisen lainsäädännön rikkomisesta; painottaa, että epäilyjä rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvästä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa ilmenneistä hallinnollisista epäkohdista tutkivan tutkintavaliokunnan pyydettyä yhteistyötä monet kansalaiset, yhteisöt ja poliittisesti vaikutusvaltaiset henkilöt valitettavasti kieltäytyivät toimittamasta tietoja, jotka olisivat olleet hyödyllisiä valiokunnan tavoitteen kannalta;

32. panee merkille, että OECD:n viimeisimpien suoria ulkomaisia investointeja koskevien tietojen mukaan Luxemburgilla ja Alankomailla on yhteensä enemmän sisäänpäin suuntautuvia investointeja kuin Yhdysvalloilla ja suurin osa niistä on erityistarkoitusta varten perustetuissa yhteisöissä, joilla ei ole mitään merkittävää taloudellista toimintaa ja että Irlannilla on Saksaa ja Ranskaa enemmän sisäänpäin suuntutuvia investointeja; huomauttaa, että Maltaan kansallisen tilastoviraston mukaan sen ulkomaiset investoinnit ovat 1 474 prosenttia sen talouden koosta; toteaa, että Amsterdamin yliopiston tutkimuksen mukaan 23 prosenttia kaikista veroparatiiseihin päätyneistä yhtiöiden investoinneista kulkivat Alankomaiden kautta; katsoo, että nämä tiedot osoittavat selvästi, että jotkin jäsenvaltiot edistävät kohtuutonta voitonsiirtoa muiden jäsenvaltioiden kustannuksella;

33. kehottaa komissiota esittämään vuoden 2018 loppuun mennessä kertomuksen, jossa arvioidaan jäsenvaltioiden ja niistä riippuvaisten lainkäyttöalueiden, alueiden ja muiden hallinnollisten rakenteiden verojärjestelmiä sen selvittämiseksi, helpottavatko ne veropetoksia ja onko niillä potentiaalisesti haitallinen vaikutus sisämarkkinoihin;

2.1.2. EU:n rahanpesun vastainen lista suuririskisistä kolmansista maista

34. pitää valitettavana, että komissio ei vielä ole tehnyt omaa riippumatonta arviointiaan, jossa esitettäisiin suuririskiset kolmannet maat, joilla on neljännessä rahanpesunvastaisessa direktiivissä tarkoitettuja strategisia puutteita, vaan on käyttänyt ainoastaan listaa, jonka on laatinut rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastainen toimintaryhmä (FATF), jonka jäsen komissio on; pitää valitettavana, että komissio ei vastannut tyydyttävästi parlamentin tätä asiaa koskeviin pyyntöihin;

35. kehottaa komissiota kiirehtimään oman listansa laatimista ja raportoimaan parlamentille, miten se on edistynyt toteuttaessaan etenemissuunnitelmaansa ja erityisesti sitoumustaan lisätä talousrikoksia torjuvan työryhmän kaikkia tarvittavia resursseja;

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

36. pitää ensisijaisen tärkeänä, että EU:n tavoitteet tässä asiassa ovat FATF:n tavoitteita kunnianhimoisempia; korostaakin, että komission on lisättävä henkilöresursseja ja taloudellisia resursseja tai kohdennettava ne paremmin komissiossa tehostaakseen valikointimenettelyä;

37. katsoo, että listan tarkoituksena on kannustaa oikeudenkäyttöalueita muuttamaan rahanpesuun ja terrorismin rahoittamiseen liittyvää toimintaansa sekä ehkäistä vastaavanlaisen, potentiaalisesti haitallisen toiminnan aloittamista muissa valtioissa;

38. kehottaa komissiota toimimaan keskeisenä toimielimenä sekä suuririskisiä kolmansia maita koskevan rahanpesun vastaisen EU:n listan laatimisessa että unionin veroparatiisilistan tarkistuksessa niiden yhtenäisyyden ja keskinäisen täydentävyyden varmistamiseksi;

2.2 Muu verolainsäädäntö

39. on tyytyväinen uuteen lainsäädäntöön, jota on annettu viimeisten kahden vuoden aikana LuxLeaks-paljastusten seurauksena; on tyytyväinen myös EU:n sitoutumiseen OECD:n BEPS-toimintasuunnitelmaan; kehottaa jäsenvaltioita saattamaan EU:n lainsäädännön pikaisesti osaksi omia oikeusjärjestelmiään ja varmistamaan sen täytäntöönpanon valvonnan;

40. vaatii kunnianhimoista julkista maakohtaista raportointia, jotta voidaan lisätä monikansallisten yritysten verotuksen läpinäkyvyyttä ja julkista valvontaa, koska siten kansalaisilla olisi mahdollisuus saada tietoja yritysten voitoista, niiden saamista tuista ja niiden maksamista veroista oikeudenkäyttöalueilla, joilla ne toimivat; kehottaa neuvostoa pyrkimään yhteiseen sopimukseen ehdotuksesta aloittaa neuvottelut muiden EU:n toimielinten kanssa julkisen maakohtaisen raportoinnin hyväksymiseksi, koska tämä on kaikkien kansalaisten kannalta yksi keskeisimpiä toimenpiteitä verotustietojen läpinäkyvyyden lisäämiseksi;

41. painottaa, että julkinen maakohtainen raportointi antaa sijoittajille ja osakkaille mahdollisuuden ottaa huomioon yrityksen veropolitiikka osallistuessaan yhtiökokouksiin ja tehdessään investointipäätöksiä;

42. muistuttaa, että verotiedoista olisi tultava olennainen osa yritysten taloudellista raportointia;

43. vaatii komissiota pyrkimään pikaiseen ja kunnianhimoiseen sopimukseen yhteisen yhdistetyn yhteisöveropohjan (CCCTB) molemmista vaiheista; muistuttaa, että yritysten ja jäsenvaltioiden veroviranomaisten kustannusten vähenemisen lisäksi näin ratkaistaisiin siirtohinnoitteluongelma ja varmistettaisiin oikeudenmukaisempi kilpailu sisämarkkinoilla; korostaa, että veropohjien yhdenmukaistaminen on paras tapa lopettaa oikeudellisin keinoin verotuksen optimointi ja aggressiivinen verosuunnittelu; muistuttaa, että tarvitaan uusi sitova "kiinteän toimipaikan" määritelmä sen varmistamiseksi, että verottaminen tapahtuu siellä, missä taloudellinen toiminta ja arvonmuodostuskin; korostaa, että lisäksi olisi otettava käyttöön sitovat vähimmäiskriteerit, joilla määritellään, milloin taloudellinen toiminta on riittävän merkittävää verotettavaksi jossakin jäsenvaltiossa, jotta vältetään nk. postilaatikkoyhtiöiden ongelma, ottaen erityisesti huomioon digitaalitalouden synnyttämät haasteet;

44. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita etenemään kohti paljon kunnianhimoisempia veroalan uudistuksia;

45. painottaa, että konserniverotuksen olisi oltava maailmanlaajuisia, jotta se toimisi keinona lopettaa voitonsiirrot, ja että yhteisen yhdistetyn yhteisöveropohjan käyttöönottoon EU:n tasolla liittyy riski, että syntyy tilanne, jossa jäsenvaltioiden verotulojen menetykset muualle maailmaan jäävät ennalleen, kuten myös joidenkin jäsenvaltioiden harjoittama muun maailman hyväksikäyttö; toteaa, että vain EU:ta koskeva lähestymistapa voisi poistaa kannustimet voitonsiirroille EU:ssa mutta lisätä kannustimia ja mahdollisuuksia voitonsiirroille pois EU:sta;

46. palauttaa mieliin suosituksensa siitä, että veropäätöksiä koskeva automaattinen tietojenvaihto olisi ulotettava koskemaan kaikkia veropäätöksiä ja että komissiolla olisi käytettävissään kaikki merkitykselliset tiedot, jotta varmistetaan unionin kilpailusääntöjen noudattaminen⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin 16. joulukuuta 2015 annettu päätöslauselma, johon sisältyy suosituksia komissiolle aiheesta lisää läpinäkyvyyttä, koordinoitua ja lähentymistä unionin yhtiöveropolitiikkoihin, suositus A4.

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

47. kehottaa komissiota esittämään mahdollisimman pian lainsäädäntöehdotuksen hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin⁽¹⁾ tarkistamisesta, jotta voidaan tehostaa unionin jäsenvaltioiden välistä veroyhteistyötä asettamalla velvoite vastata ryhmien veroasioissa esittämiin pyyntöihin siten, että yksi jäsenvaltio voi antaa muille kaikki tarvittavat tiedot rajatylittäviin veropetoksiin syyllistyneiden syytteesen asettamiseksi; palauttaa mieliin ehdotuksensa hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin muuttamisesta jäsenvaltioiden verotarkastuksia koskevan koordinoinnin parantamiseksi⁽²⁾;

48. pitää valitettavana, että laittoman verotuen edunsaajilta perityt maksamattomat verot kuuluvat EU:n valtiontukisääntöjen mukaisesti maalle, joka tuen on myöntänyt, eikä niille maille, jotka ovat kärsineet veropohjansa rapautumisesta vääristyneiden verojärjestelyjen seurauksena; kehottaa komissiota kehittämään asianmukaisia menetelmiä, joilla voidaan määrittää kyseisten jäsenvaltioiden verotulojen menetyksen suuruus, ja asianmukaisia perintämenettelyjä, jotta varmistetaan, että maksamattomat verot jaetaan jäsenvaltioille, joissa taloudellinen toiminta tosiasiallisesti tapahtui;

49. katsoo, että verouudistusten olisi aina annettava kansalaisille mahdollisuus valvontaan sekä tarjottava kansalaisyhteiskunnalle vaikutusmahdollisuuksia, tietoa ja koulutusta, jotta se voi tuloksekkaasti osallistua näiden toimien suunnitteluun, mitä ei tällä hetkellä tapahdu;

50. painottaa lisäksi, että sekä unionin että jäsenvaltioiden verolainsäädäntöä on yksinkertaistettava ja se on laadittava siten, että se on kaikkien kansalaisten ymmärrettävissä, jotta vältetään monimutkaisuus, josta verojen välttelyn asiantuntijat hyötyvät;

51. kehottaa komissiota ehdottamaan julkisista hankinnoista 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU⁽³⁾ tarkistamista, johon sisältyy toimenpiteitä, joilla estetään julkishallintoja tekemästä yhteistyötä veroparatiiseja hyödyntävien yritysten kanssa;

52. kehottaa komissiota aloittamaan julkisen kertomuksen muodossa yritysverotuksen käytännesääntöryhmän 19 vuoden työn kattavan arvioinnin, jossa keskitytään rajatylittävien haitallisten yhteisöverojärjestelyjen ehkäisemisessä saavutettuihin tuloksiin; kehottaa uudistamaan käytännesääntöryhmää näiden havaintojen perusteella siten, että sen työ on entistä avoimempaa ja tehokkaampaa, koska ryhmällä on oltava keskeinen asema EU:n tämän alan kehittämistoimissa; kehottaa parlamenttia hankkimaan valvonta- ja vastuuvaltuudet ryhmän suhteen;

53. kehottaa komissiota laatimaan luettelon haitallisista järjestelyistä, joita koskevista toimenpiteistä käytännesääntöryhmä ei ole tähän mennessä pystynyt sopimaan, ja julkaisemaan kyseisen luettelon; kehottaa komissiota arvioimaan vuoteen 2020 mennessä sääntöjen mukaisiin patenttiboksijärjestelyihin sovellettavan nexus-lähestymistavan vaikutuksen ja mahdollisuuksien mukaan esittämään määrällisesti niiden vaikutuksen innovointiin ja verotulojen menettämiseen;

54. pitää valitettavana, että Panama-papereissa on mainittu useita EU:n jäsenvaltioita; kehottaa komissiota käynnistämään yhteistyössä veroviranomaisten kanssa laaja-alaisen arvioinnin jäsenvaltioiden potentiaalisesti haitallisista verotoimenpiteistä, jotka vääristävät kilpailua, ja käytössä olevista vastatoimenpiteistä sekä kyseisten toimenpiteiden heijastusvaikutuksista muilla oikeudenkäyttöalueilla; kehottaa perustamaan EU:n jäsenvaltioita koskevan tehokkaan valvontamekanismin, jolla seurataan niiden mahdollisesti käyttöön ottamia uusia haitallisia verotoimenpiteitä;

55. kehottaa komissiota antamaan lainsäädäntöehdotuksen, joka koskee rajatylittäviä yritysjärjestelyjä ja kotipaikan vaihtamista ja jossa annetaan selkeät säännöt yrityksen päätoimipaikan siirrosta EU:ssa, mukaan lukien postilaatikkoyhtiöiden torjuntaa koskevat säännöt;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2011/16/EU, annettu 15 päivänä helmikuuta 2011, hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta (EUVL L 64, 11.3.2011, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin 16. joulukuuta 2015 annettu päätöslauselma, johon sisältyy suosituksia komissiolle aiheesta lisää läpinäkyvyyttä, koordinoitua ja lähentymistä unionin yhtiöveropolitiikkoihin, suositus B5.

⁽³⁾ EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65.

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

56. kehottaa komissiota ja kaikkia jäsenvaltioita varmistamaan, että lopetetaan yrityksen verotuksen siirtäminen toiseen maahan järjestelyllä, jossa veroparatiisissa sijaitseva pienempi yritys ostaa monikansallisen yrityksen, joka ottaa tämän toisen yrityksen lainmukaisen kotipaikan itselleen ja "uudelleensijoittaa" näin päätoimipaikkansa, mikä vähentää yhdistetyn yrityksen kokonaisverotaakkaa; toteaa, että tätä seuraa usein liikevoiton supistaminen suorittamalla verovähennyskelpoisia maksuja veroparatiisiin (esim. lainojen, rojaltien ja palvelujen muodossa), millä pyritään välttämään kyseisen monikansallisen yrityksen voittojen verotusta kotimaassa;
57. korostaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota sellaisiin yhä enemmän käytettyihin haitallisiin verokäytäntöihin kuin patenttiboksien, johdannaisten, swap-sopimusten ja muiden vastaavien väärinkäyttö veronkiertotarkoituksessa;
58. pitää merkittävänä komission elokuussa 2016 valtiontuesta julkistamia havaintoja, joiden mukaan Irlanti oli myöntänyt Appllelle laittomasti 13 miljardin euron arvosta epäasianmukaisia verohelpotuksia; kyseenalaistaa sen, että Irlannin hallitus on päättänyt valittaa kyseisestä päätöksestä, jotta se välttäisi perimästä takaisin saatavana olevaa määrää;
59. kehottaa jäsenvaltioita tunnistamaan ja lopettamaan kaikenlaisen sellaisten veroarmahdusten käytön, jotka voisivat johtaa rahanpesuun tai veropetoksiin tai jotka voisivat estää kansallisia viranomaisia käyttämästä annettuja tietoja talousrikosten tutkimiseen;
60. ilmaisee huolensa Yhdysvaltain hallinnon aikomuksista edistää verohelpotuksia suuryrityksille ja rahoitusmarkkinoiden säännöstelyn purkamista; kehottaa komissiota valvomaan tiiviisti Yhdysvaltojen ehdotettua Blueprint-verouudistusta ja mahdollisuutta toteuttaa Yhdysvalloissa veroarmahdus, jonka avulla suurten teknologiayritysten voittojen kotiuttamiseen voidaan soveltaa erittäin alhaista verokantaa;
61. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan verohallintojaan riittävällä henkilöstömäärällä, jotta voidaan varmistaa verotulojen tehokas perintä ja puuttua haitallisiin verokäytäntöihin, sillä resurssipula ja henkilöstöleikkaukset yhdistettyinä riittävän koulutuksen, teknisten välineiden ja tutkintavaltuuksien puuttumiseen ovat vakavasti heikentäneet joidenkin jäsenvaltioiden verohallintoja;
62. toteaa, että yksi esimerkki veronkiertojärjestelmistä EU:ssa on niin sanottu Double Irish -verojärjestely, joka lopetetaan asteittain vuoteen 2020 mennessä; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita seuraamaan kaksinkertaista verotusta koskevia sopimuksiaan, jotta varmistetaan, että veronkiertojärjestelmiä ei hyödynnetä verojärjestelmien erojen kautta;
63. pitää valitettavana, että veronkierron ja veropetosten laajuudesta ei ole saatavilla luotettavia ja puolueettomia tilastotietoja; korostaa, että on tärkeää kehittää tarkoituksenmukaisia ja läpinäkyviä menetelmiä, joilla määritetään näiden ilmiöiden laajuus ja niiden vaikutus maiden julkiseen talouteen, taloudelliseen toimintaan ja julkisiin investointeihin;
64. kehottaa komissiota antamaan ohjeistusta siitä, miten voidaan selkeästi erottaa laittomat veronkierto- ja veropetuskäytännöt ja lailliset mutta lain hengen vastaiset käytännöt, jotta voidaan varmistaa oikeusvarmuus kaikille osapuolille; kehottaa jäsenvaltioita ja kolmansia maita varmistamaan, että veropetoksiin syyllistyneille ja niissä avustaneille välittäjille määrättyjä sakkoja ja taloudellisia seuraamuksia ei saa vähentää veropohjasta;
65. korostaa, että vastuullisen verostrategian toteuttamista on pidettävä yrityksen yhteiskuntavastuun peruspilarina ja että veropetokset, veronkierto ja aggressiiviset verosuunnittelukäytännöt eivät ole yhdenmukaisia yrityksen yhteiskuntavastuun kanssa; muistuttaa komissiolle antamastaan kehotuksesta sisällyttää tämä asia päivitettyyn yrityksen yhteiskuntavastuuta koskevaan EU:n strategiaan;
66. kehottaa yrityksiä tekemään verovelvoitteiden täydestä noudattamisesta ilman minkäänlaista veronkiertoa olennaisen osan yrityksen yhteiskuntavastuuta;
67. muistuttaa TAXE 2 -valiokunnan esittämästä kehotuksesta perustaa komission yhteyteen uusi unionin veropolitiikan johdonmukaisuudesta ja koordinoinnista vastaava keskus, joka voi arvioida ja valvoa jäsenvaltioiden veropolitiikkaa unionin tasolla ja varmistaa, että jäsenvaltiot eivät ota käyttöön uusia haitallisia verotoimenpiteitä; ehdottaa, että tällaisen keskuksen pitäisi voida valvoa, että jäsenvaltiot noudattavat yhteistä unionin listaa yhteistyöhaluttomista oikeudenkäyttöalueista, sen lisäksi, että se varmistaa yhteistyön kansallisten veroviranomaisten välillä (esimerkiksi koulutus ja parhaiden käytäntöjen vaihto) ja edistää sitä;

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

68. muistuttaa antamistaan suosituksista⁽¹⁾, jotka koskevat luettelon laatimista vastatoimista, joita unionin ja jäsenvaltioiden olisi sovellettava julkisten elinten, pankkien ja rahoitusohjelmien osakkaina ja rahoittajina yhtiöihin, jotka käyttävät veroparatiiseja aggressiivisten verosuunnittelujärjestelmien toteuttamiseen ja rikkovat näin unionin verotusalan hyvää hallintotapaa;

69. muistuttaa komissiolle antamastaan kehotuksesta muuttaa EU:n lainsäädäntöä, muun muassa EIP:n perussääntöä, Euroopan strategisten investointien rahastosta (ESIR) annettua asetusta, neljää yhteisestä maatalouspolitiikasta annettua asetusta ja viittä Euroopan rakenne- ja investointirahastoista (Euroopan aluekehitysrahasto, Euroopan sosiaalirahasto, koheesiorahasto, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto ja Euroopan meri- ja kalatalousrahasto) annettua asetusta siten, että estetään EU:n rahoituksen meneminen tosiasiallisille edunsaajille tai rahoituksen välittäjille, joiden on todistettu osallistuneen veropetoksiin tai aggressiiviseen verosuunnitteluun;

70. kehottaa komissiota ja neuvostoa perustamaan pakollisen standardoidun julkisen EU:n kaupparekisterin, jotta yrityksistä voidaan saada ajanmukaista ja luotettavaa tietoa ja mahdollistaa läpinäkyvyys varmistamalla EU:n yrityksiä koskevan vertailukelpoisen ja luotettavan tiedon rajatylittävä saanti;

71. ehdottaa, että komissio arvioi jalkapallonpelaajien rajatylittävien siirtojen vaikutusta jäsenvaltioiden veronkantoon ja esittää tarpeelliseksi katsotut toimenpiteet merkittäviin verotulojen menetyksiin puuttumiseksi, mukaan lukien tällaisia siirtoja edistäviä välittäjiä koskevat toimenpiteet;

72. kehottaa komissiota pidättäytymään kauppasopimusten tekemisestä EU:n veroparatiiseiksi määrittämien oikeudenkäyttöalueiden kanssa;

2.3. Tietojenvaihto

73. pitää valitettavana, että hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin säännöksiä, jotka olivat voimassa Panama-paperien paljastusten kattamana aikana, ei oltu pantu täytäntöön tehokkaasti ja että tietojen ja päätösten vaihdon määrä oli vähäinen; muistuttaa, että veroviranomaisten välinen automaattinen tietojenvaihto on keskeistä, jotta jäsenvaltiot voivat varmistaa keskinäisen avunannon verotulojen keräämisessä ja luoda tasapuoliset toimintaedellytykset; kehottaa komissiota antamaan ehdotuksia laajemman veroyhteistyön edistämiseksi jäsenvaltioiden välillä asettamalla velvoite vastata ryhmien veroasioissa esittämiin pyyntöihin siten, että yksi jäsenvaltio voi antaa muille kaikki tarvittavat tiedot rajatylittäviin veropetoksiin syyllistyneiden syytteeseen asettamiseksi;

74. on erittäin huolissaan siitä, että jäsenvaltioiden monikansallisille yhtiöille antamien veropäätösten määrä on kasvanut viime vuosina LuxLeaks-skandaalin yhteiskunnassa aiheuttamasta huolestuneisuudesta huolimatta;

75. korostaa, että komission olisi voitava käyttää kaikkea hallinnollista yhteistyötä koskevan direktiivin mukaisesti vaihdettua tietoa, jotta direktiivin täytäntöönpanoa voitaisiin seurata ja valvoa asianmukaisesti; katsoo, että nämä tiedot olisi tallennettava komission hallinnoimaan keskusrekisteriin, koska sillä on yksinomainen toimivalta kilpailualalla;

76. kehottaa vaihtamaan, käsittelemään ja käyttämään tietoja entistä tehokkaammin maailmanlaajuisesti ja vaatii panemaan tehokkaasti ja yhdenmukaisesti täytäntöön yhteisten tietojenvaihtostandardien määräykset ja siirtymään vertaistarkastusjärjestelmän mukaisesta syyllisten julkisesta nimeämisestä seuraamusjärjestelmään; korostaa, että tietojenvaihto taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) ja osallistuvien allekirjoittajamaiden välillä edellyttää vastavuoroisuutta; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan osallistuvia kehitysmaita näiden standardien täytäntöönpanossa; korostaa, että sen lisäksi että maat sitoutuvat yhteisiin tietojenvaihtostandardeihin, järjestelmä on pantava täytäntöön ja

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin 16. joulukuuta 2015 annettu päätöslauselma, johon sisältyy suosituksia komissiolle aiheesta lisää läpinäkyvyyttä, koordinoitua ja lähentymistä unionin yhtiöveropolitiikkoihin, suositus C3.

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

varmistettava toimitettujen tietojen hyvä laatu; huomauttaa, että nykyisissä yhteisissä tietojenvaihtostandardeissa on heikkouksia, ja pitää myönteisenä sitä, että OECD on parantamassa standardeja niiden tehostamiseksi; kehottaa komissiota edistämään havaittujen porsaanreikien tukkimista;

77. kehottaa parantamaan julkisia kaupparekistereitä ja julkisia rekistereitä tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista sekä julkista maakohtaista raportointia, jotta päästään eroon rajoitteista, joita liittyy kesäkuussa 2017 veropohjan rapautumisen ja voiton siirtojen estämiseksi toteutettavien verosopimuksiin liittyvien toimenpiteiden täytäntöönpanosta tehdyn monenvälisen OECD:n sopimuksen mukaiseen tietojenvaihtoon, sillä sopimuksessa annetaan maille mahdollisuus valita kumppanit, mikä käytännössä mahdollistaa kahdenväliset käytännöt;

78. korostaa, että rajatylittäviä potentiaalisesti aggressiivisia verosuunnittelujärjestelyjä koskevan pakollisen automaattisen tietojenvaihdon (kuudes hallinnollista yhteistyötä koskeva direktiivi) olisi oltava veroviranomaisten, mutta ei pelkästään veroviranomaisten, saatavilla;

79. kehottaa komissiota varmistamaan tietojenvaihdon vastavuoroisuuden EU:n ja niiden kolmansien maiden välillä, jotka eivät ole allekirjoittaneet kansainvälisesti sovittuja standardeja; korostaa, että rahoituslaitoksille, joilla on eurooppalaisia asiakkaita ja jotka eivät noudata automaattista tietojenvaihtoa koskevia standardeja, on määrättävä tehokkaita seuraamuksia; katsoo, että kyseiseen ehdotukseen pitäisi sisällyttää riidanratkaisumekanismi, jotta mahdolliset EU:n ja kolmansien maiden väliset riidat voidaan ratkaista; muistuttaa kehotuksestaan ottaa käyttöön lähdevero tai vaikutukseltaan vastaava toimenpide, jolla varmistettaisiin, että voitot eivät poistu unionista verottamatta;

80. katsoo, että toimijoiden, joiden on toimitettava tietoja veroviranomaisille, on oltava samoja kuin rahanpesun vastaisessa direktiivissä mainitut, ja että tällaisia toimijoita ovat erityisesti:

1) luottolaitokset;

2) finanssilaitokset;

3) seuraavat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt näiden harjoittaessa ammattitoimintaa:

a) tilintarkastajat, ulkopuoliset kirjanpitäjät ja veroneuvojat;

b) notaarit ja muut itsenäiset lakimiesammattien harjoittajat, jos nämä joko toimivat asiakkaansa puolesta tai lukuun taloudelliseen toimintaan tai kiinteään omaisuuteen liittyvissä liiketoimissa taikka osallistuvat asiakkaansa puolesta seuraavien liiketoimien suunnitteluun tai suorittamiseen:

i) kiinteän omaisuuden tai liiketoimintayksiköiden ostaminen ja myyminen,

ii) asiakkaan rahavarojen, arvopaperien tai muiden varojen hoitaminen,

iii) pankki-, säästö- tai arvopaperitilien avaaminen tai hoitaminen,

iv) yhtiöiden perustamista, toimintaa tai hallinnointia varten tarvittavien varojen järjestely,

v) trustien, yhtiöiden, säätiöiden tai vastaavien rakenteiden perustaminen tai johtaminen taikka niiden toiminnasta vastaaminen;

c) trusti- tai yrityspalvelujen tarjoajat, jotka eivät kuulu a tai b alakohdan soveltamisalaan;

d) kiinteistövälittäjät;

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

- e) muut tavara kauppaa käyvät henkilöt, jos maksu suoritetaan tai vastaanotetaan käteisenä ja sen suuruus joko yhtenä suorituksena tai useina suorituksina, jotka näyttävät olevan toisiinsa kytkeytyneitä, on yhteensä vähintään 10 000 euroa;
- f) rahapelipalvelujen tarjoajat;

3. Rahanpesu**3.1. Rahanpesun vastainen lainsäädäntö**

81. korostaa, että jäsenvaltioiden olisi pantava tehokkaasti ja johdonmukaisesti täytäntöön rahanpesun vastaisen direktiivin säännökset; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan lainvalvonnan asianmukaisuuden; kehottaa komissiota tehostamaan nykyisiä seurantajärjestelmiä ja varaamaan niille asianmukaiset resurssit; kehottaa komissiota kohdentamaan aiempaa enemmän resursseja talousrikollisuuden estämistä käsittelevälle työryhmälleen;

82. korostaa, että neljännen rahanpesun vastaisen direktiivin oikeudellisessa kehityksessä kielletään kokonaan anonyymit haltijaosakkeet, jotka ovat osoittautuneet hyödyllisiksi kansainvälisten rahanpesujärjestelmien luomisessa, jos niitä ei rekisteröidä asianmukaisesti; kehottaa jäsenvaltioita panemaan 26. kesäkuuta 2017 voimaan tullut neljäs rahanpesunvastainen direktiivi asianmukaisesti täytäntöön ja valvomaan sen täytäntöönpanoa; kehottaa komissiota seuraamaan direktiivin asianmukaista saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täytäntöönpanoa;

83. kehottaa komissiota käynnistämään rikkomusmenettelyt jäsenvaltioita vastaan Panama-papereissa ja muissa vuodoissa paljastetuista unionin lainsäädännön rikkomisesta;

84. korostaa, että tarvitaan säännöllisesti päivitettäviä, vakiomuotoisia, keskenään yhdistettyjä ja julkisesti saatavilla olevia tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekistereitä, jotka kattavat yritykset, säätiöt, trustit ja vastaavat oikeudelliset järjestelyt, jotta voidaan estää lopullisten tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien anonymiteetti; kehottaa alentamaan nykyistä osakkeenomistuksen kynnysarvoa tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan määritelmässä; katsoo, että EU:n ja jäsenvaltioiden on otettava johtoasema lopullisia tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien läpinäkyvyysvaatimusten edistämisessä kansainvälisillä areenoilla;

85. korostaa, että Ranskan rahanpesun selvittelykeskuksen edustajat pyysivät epäilyjä rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvästä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa ilmenneistä hallinnollisista epäkohdista tutkivassa tutkintavaliokunnassa, että FATF:n rahoitusvalvontaa koskevan suosituksen nro 26 mukaisesti EU:n tasolla säädettäisiin nimenomaisesti, että toimivaltaisen valvontaviranomaisen suorittama valvonta voidaan ulottaa konsernin emoyhtiöön asti;

86. kehottaa komissiota valvomaan julkisten kiinteistörekisterien perustamista;

87. kehottaa määrittämään tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan, joka tarkoittaa kaikkia luonnollisia henkilöitä, jotka viime kädessä omistavat oikeussubjektin tai käyttävät siinä määräysvaltaa, kun kyseessä ei ole säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteena oleva yhtiö, joka kuuluu unionin oikeuden mukaisten sellaisten tiedonantovelvollisuuksien tai vastaavien kansainvälisten normien soveltamisalaa, joilla varmistetaan omistajaa ja edunsaajaa koskevien tietojen riittävä läpinäkyvyys, tämän oikeussubjektin vähintään yhden osakkeen tai vastaavan minimiyksikön, mukaan lukien haltijaosakkeet, suoran tai välillisen omistuksen perusteella tai muilla tavoin käytetyn määräysvallan perusteella;

88. huomauttaa, että laitton raha, joka on talletettu näitä liiketoimia käyttämällä, muuttuu laillisista liiketoimista saaduiksi laillisiksi varoiksi; korostaa siksi, että rahanpesun vastaiset säännöt on ulotettava koskemaan myös kiinteistömarkkinoita, jotta voidaan estää uusia laittomia ilmiöitä;

89. korostaa, että asiakkaan tuntemiseen ja huolellisuusvelvoitteeseen liittyvien tarkastusten valvontaa on parannettava, jotta voidaan varmistaa, että asiakkaan profiiliin liittyvistä riskeistä tehdään asianmukainen arviointi; painottaa myös, että asiakkaan tuntemiseen ja huolellisuusvelvoitteeseen liittyvien velvollisuuksien on aina oltava ilmoitusvelvollisen yhteisön vastuulla, vaikka ne olisi ulkoistettu; vaatii, että tämän vastuun on oltava selvä ja että on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan, jos velvollisuutta laiminlyödään tai jos ulkoistamiseen liittyy eturistiriita; katsoo lisäksi, että ilmoitusvelvollisiin yhteisöihin olisi sisällytettävä myös muun muassa kiinteistövälittäjät, jotta voidaan varmistaa, että asiakkaan tuntemista ja huolellisuusvelvoitetta koskevia säännöksiä sovelletaan yhdenvertaisesti säännelyihin ja sääntelemättömiin toimijoihin; kehottaa yhdenmukaistamaan asiakkaan tuntemiseen ja huolellisuusvelvoitteeseen liittyvät menettelyt EU:n tasolla ja säätämään näiden menettelyjen asianmukaisesta muodosta niiden sääntöjenmukaisuuden takaamiseksi;

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

90. katsoo, että rahanpesusta ja veropetoksista määrättyjen seuraamusten olisi oltava ankarampia ja varoittavampia ja että jäsenvaltioiden olisi käytettävä riskiperusteista arviointia kohdentaessaan resursseja näiden laittomien käytäntöjen torjuntaan; suhtautuu tässä suhteessa myönteisesti komission ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rahanpesun torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin (COM(2016)0826); kehottaa jäsenvaltioita tutkimaan, missä määrin on tarpeen kieltää sovintoratkaisu erittäin vakavissa veropetostapauksissa; toteaa kuitenkin, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi myös kehitettävä kannustimia kutakin ilmoitusvelvollisten yhteisöjen luokkaa varten, jotta ilmoitusvelvolliset saataisiin luopumaan tällaisista toimista ja niiden toteuttamisesta tulisi kannattamatonta; kehottaa jäsenvaltioita tarkistamaan rahanpesun vanhentumisaikoja, jotta voidaan välttää toimivaltaisten viranomaisten toimimattomuudesta johtuvaa vanhentumista;

91. vaatii, että EU:n tasolla otetaan käyttöön tehokas valvontamekanismi, joka kattaa siihen liittyvät oikeudenkäyttö-alueet, koska FATF:n vertaistarkastukset ja säännölliset keskinäiset arvioinnit voidaan helposti tehdä tyhjäksi poliittisella tai muulla silmien ummistamisella;

92. korostaa, että EU:n tasolla on sovittava poliittisesti vaikutusvaltaisia henkilöitä koskevasta yhteisestä tulkinnasta ja määritelmästä;

93. kehottaa yhdenmukaistamaan verorikosten määritelmän EU:n tasolla ja luomaan erillisiä rikosoikeudellisia välineitä, jotka hyväksytään SEUT 83 artiklan 2 kohdan nojalla tai viime kädessä SEUT 116 artiklan nojalla, jos jäsenvaltiot eivät pääse sopimukseen kilpailua sisämarkkinoilla vääristävien olosuhteiden poistamisesta; kehottaa yhdenmukaistamaan rahanpesun esirikosten määritelmän EU:ssa ja vähentämään poikkeuksia, joihin jäsenvaltiot voivat vedota yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta kieltäytyäkseen; muistuttaa neljännen ja viidennen rahanpesun vastaisen direktiivin tarkistamisen yhteydessä esittämästään kannasta verorikosten irrottamiseen vaatimuksesta, jonka mukaan niistä on rangaistava vapausrangaistuksella tai vapaudenmenetyksen käsittävällä turvaamistoimenpiteellä;

94. on huolissaan EU:n ulkopuolisille henkilöille tarkoitetuista kansalaisuusohjelmista eli ”kultainen viisumi”- tai investoijaohjelmista, joita sovelletaan kolmansien maiden kansalaisiin vastineeksi taloudellisista investoinneista ilman asianmukaista tai minkäänlaista asiakkaan tuntemiseen ja huolellisuusvalvoitteen liittyvää menettelyä; kehottaa komissiota arvioimaan, missä määrin jäsenvaltiot noudattavat rahanpesun vastaista direktiiviä ja muuta vastaavaa EU:n lainsäädäntöä myöntäessään kansalaisuuden näiden ohjelmien mukaisesti;

95. kehottaa komissiota ja neuvostoa suhtautumaan vakavasti neljättä rahanpesun vastaista direktiiviä koskevaan kunnianhimoiseen muutosehdotukseen (COM(2016)0450), josta parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunta ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta äänesti 28. helmikuuta 2017⁽¹⁾ ja jolla tukittaisiin monia nykyisiä porsaanreikiä ja vahvistettaisiin huomattavasti voimassa olevaa rahanpesun vastaista lainsäädäntöä esimerkiksi tiukentamalla tosiasiallisen omistajan ja edunsaajan määritelmää, kieltämällä ylimpien johtajien, nimellisjohtajien ja muiden asiamiesten määrittäminen tosiasiallisiksi omistajiksi ja edunsaajiksi, elleivät nämä täytä kriteereitä, sallimalla täydellinen yleinen pääsy yritysten ja trustien tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien rekistereihin ja ottamalla käyttöön tehokkaampi seuraamusmekanismi rahanpesun vastaisen direktiivin rikkomuksia varten; kehottaa siksi komissiota ja neuvostoa olemaan vesittämättä parlamentin vahvaa ehdotusta parhaillaan käytävissä kolmikantaneuvotteluissa;

96. kehottaa painottamaan politiikassa ja sääntelyssä entistä enemmän uusia muodostumassa olevia riskejä, jotka liittyvät uusiin teknologioihin ja rahoitustuotteisiin, kuten johdannaisiin, swap-sopimuksiin ja virtuaalivaluuttoihin⁽²⁾;

97. kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta hyödyntää uusia teknologioita, kuten yksilöllisiä digitaalisia identiteettejä, vakavien talousrikostapausten tunnistamisessa, ja kehottaa sitä myös varmistamaan, että tässä kunnioitetaan perusoikeuksia, kuten oikeutta yksityisyyteen;

⁽¹⁾ Katso mietintö A8-0056/2017.

⁽²⁾ Brooke Harringtonin ja muiden asiantuntijoiden kuuleminen rahanpesua, veronkiertoa ja veropetoksia käsittelevässä tutkintavaliokunnassa (PANA) 24. tammikuuta 2017.

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

98. kehottaa komissiota arvioimaan kiireellisesti, miten sähköinen uhkapelitoiminta, virtuaali- ja cryptovaluutat sekä lohkoketju- ja rahoitusteknologiat vaikuttavat rahanpesuun ja verorikollisuuteen; kehottaa lisäksi komissiota harkitsemaan mahdollisia lainsäädäntö- ja muita toimenpiteitä, joilla luotaisiin sääntelykehys tällaiselle toiminnalle, jotta voidaan rajoittaa rahanpesun työkaluja;

99. vaatii takavarikoimaan rikollisesta toiminnasta saadut varat; kehottaa siksi antamaan ripeästi asetuksen jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta, jotta rikollisen omaisuuden rajatylittävää perintää voidaan helpottaa; korostaa, että komission ehdottamalla oikeudellisilla välineillä parannetaan yhteistyötä ja helpotetaan tällaisten päätösten tunnustamista samalla kun noudatetaan toissijaisuusperiaatetta;

100. korostaa, että toimenpiteitä tarvitaan myös kansallisten strategioiden yhdenmukaistamiseksi EU:n virastojen ja elinten, kuten Europolin, Eurojustin ja OLAFin, strategioiden suhteen; katsoo, että tietojenvaihtoa haittaavat oikeudelliset esteet on poistettava, jotta voidaan edistää tällaista yhteistyötä;

101. suhtautuu myönteisesti Portugalin hallituksen äskettäiseen päätökseen kieltää haltijaosakkeiden liikkeeseenlasku ja muuntaa nykyiset haltijaosakkeet nimellisarvopapereiksi, ja kehottaa komissiota ehdottamaan tätä varten EU:n laajuisia lainsäädäntöä;

102. kehottaa tiukentamaan huomattavasti toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa valvontaa luottolaitosten johtokunnan jäsenten ja osakkeenomistajien soveltuvuuden ja asianmukaisuuden arvioinnissa EU:ssa; katsoo, että on huolehdittava siitä, että toimivaltaiset viranomaiset voivat valvoa jatkuvasti osakkeenomistajien ja johtokunnan jäsenten arviointikriteereitä, sillä tällä hetkellä on erittäin vaikeaa kumota niiden hyväksyntä, kun se on myönnetty; katsoo lisäksi, että yritysostojen vastustamisen aikatauluja ja joustavuutta olisi laajennettava erityisesti silloin, kun toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä omia tutkimuksiaan kolmansien maiden tapahtumista ja poliittisesti vaikutusvaltaisista henkilöistä annetuista tiedoista;

3.2. Rahanpesun selvittelykeskukset

103. katsoo, että tietojenvaihtoa voidaan vahvistaa yhdenmukaistamalla eurooppalaisten rahanpesun selvittelykeskusten asemaa ja toimintaa; kehottaa komissiota aloittamaan rahanpesun selvittelykeskusten foorumissa hankkeen, jossa selvitetään tietolähteet, joihin näillä selvittelykeskuksilla on tällä hetkellä pääsy; kehottaa komissiota antamaan ohjeita siitä, miten voidaan varmistaa eurooppalaisten rahanpesun selvittelykeskusten toimintojen ja valtuuksien suurempi lähtyminen, ja määrittämään sellaisten taloudellisten ja hallinnollisten tietojen ja lainvalvontaan liittyvien tietojen yhteinen vähimmäislaajuus ja -sisältö, jotka rahanpesun selvittelykeskusten olisi saatava ja joita niiden pitäisi pystyä vaihtamaan keskenään; katsoo, että kyseisissä ohjeissa olisi myös oltava selityksiä rahanpesun selvittelykeskusten strategiaa analyysitoimintojen yhteisestä tulkinnasta;

104. katsoo, että EU:n rahanpesun selvittelykeskusten toiminnan tehostamiseksi niillä kaikilla olisi oltava rajoittamaton ja välitön pääsy kaikkiin sellaisiin ilmoitusvelvollisten yhteisöjen ja rekistereiden antamiin tietoihin, jotka liittyvät niiden toimintoihin; toteaa, että rahanpesun selvittelykeskusten olisi voitava saada tällaiset tiedot myös silloin, kun ne liittyvät toisen unionin rahanpesun selvittelykeskuksen esittämään pyyntöön, ja vaihtaa näitä tietoja niitä pyytäneen selvittelykeskuksen kanssa;

105. ehdottaa, että jäsenvaltiot poistavat rahanpesun vastaista direktiiviä täytäntöön pannaan rahanpesun selvittelykeskuksia koskevan vaatimuksen saada kolmansilta osapuolilta lupa tietojenvaihtoon toisen rahanpesun selvittelykeskuksen kanssa tiedonhankkimista varten, jotta rahanpesun selvittelykeskusten välistä tietojenvaihtoa voidaan edistää; kehottaa komissiota antamaan ohjeita rahanpesun vastaisen direktiivin yleisistä säännöksistä, erityisesti siitä, että rahanpesun selvittelykeskusten on vaihdettava tietoja toistensa kanssa "oma-aloitteisesti" ja "viipymättä";

106. korostaa, että on tehostettava yhteydenpitoa asiaankuuluvien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä ja myös eri jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskusten välillä; kehottaa komissiota perustamaan EU:n vertailuanalyysijärjestelmän työkaluksi, jolla voidaan yhdenmukaistaa kerättävät ja vaihdettavat tiedot ja edistää rahanpesun selvittelykeskusten välistä yhteistyötä; katsoo, että olisi lisäksi vahvistettava Europolin ylläpitämää FIU.net-verkostoa ja myös itse Europolia erityisesti, jotta se voi hankkia tietoja ja tilastoja tietovirroista, toiminnasta ja rahanpesun selvittelykeskusten tekemien analyysien tuloksista, sekä lisättävä Eurojustin rahanpesun ja veropetosten käsittelyvaltuuksia ja -resursseja; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita lisäämään rahanpesun selvittelykeskusten henkilöresursseja sekä niiden taloudellisia ja teknisiä resursseja tutkinta- ja yhteistyövalmiuksien parantamiseksi niin, että voidaan asianmukaisesti käsitellä ja hyödyntää epäilyttäviä liiketoimia koskevia ilmoituksia, joiden määrä on kasvanut;

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

107. huomauttaa, että rahanpesun selvittelykeskusten vaihtamien tietojen käyttötarkoituksen rajaamista olisi tarkistettava ja yhtenäistettävä EU:ssa ja maailmanlaajuisesti, jotta tietoja voidaan käyttää verorikoksiin puuttumiseen sekä todisteiden tuottamiseen;

108. tähdentää, että rahanpesun selvittelykeskusten johtohenkilöiden nimittämisen on oltava riippumatonta ja poliittisesti tasapuolista ja perustuttava ammatilliseen pätevytyteen ja valintaprosessin on oltava avointa ja valvottua; korostaa, että veropetoksia ja rahanpesua koskevien sääntöjen valvonnasta vastaavien laitosten riippumattomuudesta tarvitaan yhteiset säännöt ja että lainvalvontaelinten on oltava täysin riippumattomia rahanpesun selvittelykeskusten raporttien seurannassa;

109. kehottaa komissiota varmistamaan, noudatetaanko tätä veloitetta asianmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa;

110. muistuttaa viidennettä rahanpesun vastaista direktiiviä koskevasta kannastaan, jossa käsitellään eurooppalaisen rahanpesun selvittelykeskuksen perustamista ja tarvetta varmistaa tehokas ja koordinoitu tietojenvaihtojärjestelmä sekä keskitetyt tietokannat; korostaa, että on tarpeen tukea jäsenvaltioiden selvittelykeskuksia erityisesti rajatylittävissä tapauksissa;

111. painottaa, että toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi odottaa niin kauan, että ne jäävät jälkeen, kun veroneuvonantajat ja veronmaksajat käyttävät yhä enemmän digitaalteknologiaa; katsoo, että toimivaltaisten viranomaisten olisi kehitettävä vastaavasti omia välineitään ja tutkintavalmiuksiaan; katsoo, että tämä voisi tarjota toimivaltaisille viranomaisille uusia mahdollisuuksia puuttua toistuvaan resurssien kohdentamisen ongelmaan tai parantaa keskinäistä yhteistyötä;

4. Välittäjät

112. pitää valitettavana, että välittäjiä säädellään tällä hetkellä epäyhtenäisesti eri puolilla EU:ta; kehottaa neuvostoa tarkastelemaan pikaisesti ja hyväksymään komission ehdotuksen raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevasta pakollisesta automaattisesta tietojenvaihdosta verotuksen alalla (COM(2017)0335), jotta välittäjien ilmoitusvelvollisuuksia voidaan vahvistaa; kannustaa jäsenvaltioita pohtimaan, olisiko mahdollisesti hyödyllistä laajentaa direktiivin soveltamisalaa täysin kotimaisiin tapauksiin;

113. korostaa, että kyseinen ehdotus on tarpeen, jotta voidaan tukkia aggressiivisen verosuunnittelun mahdollistavat porsaanreiät laatimalla tällaisia käytäntöjä harjoitettavia välittäjiä koskevia uusia sääntöjä;

114. panee merkille, että omaisuudenhoito on pääosin sääntelemätöntä toimintaa ja että olisi laadittava sitovat kansainväliset säännöt ja vaatimukset tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi ja tämän ammattitoiminnan sääntelyn ja määrittämisen parantamiseksi; kehottaa komissiota tekemään asiaa koskevia aloitteita kaikilla asiaankuuluvilla kansainvälisillä foorumeilla, jotta kyseiset vaatimukset ja säännöt saadaan aikaan;

115. toteaa, että valvonta olisi toteutettava itseorganisoinnin ja itsesääntelyn puitteissa; kehottaa komissiota arvioimaan EU:n kohdennettujen toimien tarvetta, kuten mahdollisuutta antaa lainsäädäntöä, jotta voidaan valvoa asianmukaisesti ilmoitusvelvollisten yhteisöjen itsesääntelyä erillisen riippumattoman kansallisen sääntely- tai valvontaelimen avulla;

116. kehottaa komissiota yhteistyössä jäsenvaltioiden ja valvojien kanssa antamaan ohjeita ilmoitusvelvollisten yhteisöjen ilmoitustapojen yhdenmukaistamisesta, jotta rahanpesun selvittelykeskusten on helpompi käsitellä ja vaihtaa tietoja;

117. kehottaa sääntelemään veroalan välittäjiä käyttämällä kannustimia, jotka saavat nämä pidättäytymään osallistumisesta veropetoksiin ja veronkiertoon ja tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien suojeluun;

118. korostaa, että jos välittäjä on sijoittautunut EU:n ulkopuolelle, kyseisen veronmaksajan on lähetettävä potentiaalisesti aggressiiviset verosuunnitelmansa ennen niiden käyttöönottoa suoraan maansa veroviranomaisille, jotta viranomaiset voivat vastata niiden aiheuttamiin veroriskeihin asianmukaisilla toimenpiteillä;

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

119. katsoo, että välittäjien asemaa koskevat aiempaa tiukemmat säännöt hyödyttäisivät koko alaa, koska rehelliset välittäjät eivät enää joutuisi epäedulliseen asemaan epäoikeudenmukaisen kilpailun vuoksi, jolloin voitaisiin erottaa jyvät akanoista;

120. kehottaa säätämään pankeille ja välittäjille, jotka tietoisesti, harkitusti ja järjestelmällisesti ovat mukana laittomissa vero- tai rahanpesujärjestelyissä, tehokkaampia, varoittavampia ja oikeasuhtaisempia seuraamuksia sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla; katsoo, että seuraamukset olisi kohdennettava sekä itse yhtiöihin että suunnittelusta vastuussa oleviin johtotason työntekijöihin ja hallituksen jäseniin; muistuttaa, että tuntuvat seuraamukset ovat tärkeitä, ja katsoo, että syyllisten julkinen nimeäminen vahvistetuissa tapauksissa voisi estää välittäjiä kiertämästä velvoitteitaan ja kannustaa sääntöjen noudattamiseen;

121. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan sellaisten alojen tehokkaan seurannan ja valvonnan, jotka ovat kaikkein alttiimpia vaikeasti seurattavien tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien järjestelyjen aiheuttamille riskeille (kuten komission arvioinnissa rahanpesun riskeistä on esitetty); kehottaa jäsenvaltioita antamaan ohjeita sellaisista liiketoimista johtuvista riskitekijöistä, joissa on mukana veroneuvoja, tilintarkastajia, ulkopuolisia kirjanpitäjiä, notaareita ja muita itsenäisiä oikeudellisten ammattien harjoittajia;

122. kehottaa tehostamaan rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvien sääntöjen täytäntöönpanon valvontaa ja sen varoittavaa vaikutusta lisäämällä yleistä näkyvyyttä erityisesti parantamalla julkistettavia tilastoja lainvalvontatoimenpiteistä, joihin liittyy veroja ja rahanpesua koskevaa neuvontaa antavia ammatinharjoittajia;

123. korostaa, että EU:n alueella veroalan ammatinharjoittajina toimivien välittäjien kansallisia sertifiointijärjestelmiä on seurattava, valvottava ja koordinoitava tehokkaammin; kehottaa jäsenvaltioita perumaan lisenssit, jos välittäjien osoitetaan edistävän aktiivisesti rajatylittävää veronkiertoa, laitonta verosuunnittelua ja rahanpesua tai mahdollistavan ne;

124. kehottaa komissiota arvioimaan, ovatko jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset noudattaneet unionin lainsäädännössä, esimerkiksi neljännessä pääomavaatimusdirektiivissä, jo säädettyjä välittäjien lupamenettelyjä;

125. kehottaa ammattikuntaa ottamaan käyttöön menettelyjä, joiden avulla varmistetaan, että asianajajien salassapitovelvollisuus ei estä asianmukaista ilmoittamista epäilyttäivistä liiketoimista tai muista potentiaalisesti laittomista toimista, ilman, että tällä olisi vaikutusta Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuihin oikeuksiin ja rikosoikeuden yleisiin periaatteisiin, tai parantamaan tällaisia jo olemassa olevia menettelyjä;

126. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön keinoja, joilla saadaan EU:hun sijoittautuneet välittäjät luopumaan toimista EU:n yhteistyöhaluttomien verotuksellisten oikeudenkäyttöalueiden listaan ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa strategisia puutteita omaavien maiden listaan merkityillä lainkäyttöalueilla, ja toteaa, että tällainen keino voisi olla esimerkiksi sulkeminen julkisten hankintamenettelyjen ulkopuolelle; kehottaa lisäksi komissiota suorittamaan vaikutustenarvioinnin mahdollisuudesta kieltää EU:hun sijoittautuneilta välittäjiltä toiminta lainkäyttöalueilla, jotka on merkitty EU:n yhteistyöhaluttomien verotuksellisten oikeudenkäyttöalueiden listaan ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa strategisia puutteita omaavien maiden listaan;

127. korostaa, että kansainvälisen yhteistyön parantamiseksi tilintarkastus- ja kirjanpito vaatimuksia olisi koordinoitava maailmanlaajuisesti, jotta voidaan estää kirjanpito- ja tilintarkastusyriityksiä osallistumasta laittomiin verojärjestelyihin; katsoo, että kansainvälisten kirjanpito standardien täytäntöönpanon parantaminen olisi katsottava tehokkaaksi työkaluksi;

4.1 Pankit

128. kannustaa kaikkia jäsenvaltioita ottamaan neljännen rahanpesun vastaisen direktiivin suosituksen mukaisesti käyttöön pankkilitirekisterijärjestelmät tai sähköiset tietojenhakujärjestelmät, joiden kautta rahanpesun selvittelykeskukset ja toimivaltaiset viranomaiset saisivat pääsyn pankkilitilejä koskeviin tietoihin; suosittelee harkitsemaan mahdollisuuksia yhdenmukaistaa ja liittää yhteen kansalliset pankkilitirekisterit, jotka sisältävät kaikki oikeushenkilöihin ja luonnollisiin henkilöihin liittyvät tilit, jotta toimivaltaisilla viranomaisilla ja rahanpesun selvittelykeskuksilla olisi niihin helppo pääsy;

129. suosittelee, että tällaiseen tilirekisteriin kirjattaisiin ja siinä julkistettaisiin tilastotiedot liiketoimista veroparatiisien ja suuririskisten maiden kanssa ja eriteltäisiin liiketoimia koskevat tiedot asiaankuuluvien ja toisaalta asiaankuulumattomien osapuolten välillä ja jäsenvaltioittain;

130. toteaa, että pankkien on osoitettu osallistuneen neljään laaja-alaiseen toimintaan eli offshore-rakenteiden tarjoamiseen ja hoitamiseen, pankkilitien toimittamiseen offshore-yhteisöille, muiden rahoitustuotteiden tarjoamiseen ja kirjeenvaihtajapankkitoimintaan⁽¹⁾; painottaa, että kirjeenvaihtajapankkitoimintaa koskevasta lainsäädännöstä on tehtävä selkeämpää ja tiukempaa offshore-rakenteisiin ja yhteistyöhaluttomille oikeudenkäyttöalueille tehtävien varainsiirtojen osalta ja siihen on sisällytettävä velvoite lopettaa toiminta, jos tosiasiallisia omistajia tai edunsaajia koskevia tietoja ei toimiteta;

131. kehottaa soveltamaan pankkeihin tiukasti tehokkaita seuraamuksia, joihin sisältyy sellaisten rahoituslaitosten pankkitoimiluvan keskeyttäminen tai peruuttaminen, joiden osoitetaan olleen osallisina rahanpesun, veropetosten tai aggressiivisen verosuunnittelun helpottamisessa tai mahdollistamisessa;

132. korostaa pankin päätoimipaikan ja tytäryhtiöiden välisen koordinoinnin parantamisen merkitystä sekä EU:ssa että kolmansien maiden kanssa, jotta voidaan varmistaa sisäisten käytäntöjen ja rahanpesun vastaisen lainsäädännön täysimääräinen noudattaminen;

133. korostaa, että kansalliseen pankkivalvontaan tulisi sisältyä niin paljon järjestelmällisiä ja satunnaisia tarkastuksia, että voidaan varmistaa rahanpesun torjuntaa koskevien sääntöjen täysimääräinen täytäntöönpano kaikissa pankeissa;

134. kehottaa lisäämään Euroopan keskuspankin (EKP) ja Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) valtuuksia tehdä säännöllisiä sääntöjenmukaisuustarkastuksia (sekä ilmoitettuja että varoittamatta tehtäviä) koko EU:n pankkialalla toisin kuin nykyisessä järjestelmässä, jossa tarkastuksia tehdään vain, kun tiettyä tapausta tutkitaan tai kun siitä on tullut julkinen;

135. pyytää tutkimaan mahdollisuutta antaa valvontaviranomaiselle valtuudet toteuttaa pankkitutkinta, jos tilinhaltijaa ei tunneta nimeltä;

136. suhtautuu myönteisesti nykyiseen analyysiin EU:n rahoitusjärjestelmän riskeistä ja heikkouksista; korostaa, että on tärkeää tunnistaa uudet teknologiat ja rahoitustuotteet, joita mahdollisesti voitaisiin käyttää rahanpesun välineinä; kehottaa sisällyttämään tämän analyysin perusteella rahanpesua koskevat säännökset kaikkiin uusiin ehdotuksiin, joissa käsitellään tällaisia uusia teknologioita, mukaan lukien rahoitusteknologia;

137. kehottaa luomaan Alankomaiden esimerkin mukaisesti pankkiirivalan, joka olisi alan vapaaehtoinen sitoumus olla toimimatta veroparatiisien kanssa;

4.2 Asianajajat

138. toteaa, että vaitiolovelvollisuutta ei voida käyttää suojeluun, laittomien käytäntöjen peittelyyn tai lain hengen rikkomiseen; toteaa, että asianajajien salassapitovelvollisuus ei saisi estää asianmukaista ilmoittamista epäilyttävistä liiketoimista tai muista potentiaalisesti laittomista toimista, ilman, että tällä olisi vaikutusta Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuihin oikeuksiin ja rikosoikeuden yleisiin periaatteisiin; kehottaa jäsenvaltioita antamaan

⁽¹⁾ The Panama Papers: Breaking the Story of How the World's Rich and Powerful Hide their Money, Obermayer and Obermaier, 2016.

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

ohjeita asianajajien salassapitovelvollisuuden periaatteen tulkinnasta ja soveltamisesta ja ottamaan käyttöön selvän perusteen perinteisen oikeudellisen neuvonnan ja asianajajien rahoitusalan toiminnan erottamiseksi toisistaan;

139. korostaa, että asianajajilla, jotka harjoittavat toimintaa, joka ei liity heidän puolustukseen, oikeudelliseen edustukseen tai oikeudelliseen neuvontaan liittyviin tehtäviinsä, voi olla tietyissä tilanteissa yleisen järjestyksen säilyttämiseen liittyvistä syistä velvollisuus toimittaa viranomaisille tiettyjä tiedossaan olevia tietoja;

140. korostaa, että asiakkaille neuvontaa antavien asianajajien olisi oltava osaltaan oikeudellisesti vastuussa suunnitelluissa rangaistavia veropetoksia ja tehdessään rangaistavaa aggressiivista verosuunnittelua ja rahanpesujärjestelyjä; huomauttaa, että heille on määrättävä järjestelmällisesti sekä rikosoikeudellisia seuraamuksia että kurinpitotoimenpiteitä, jos he osallistuvat petoksiin;

4.3 Kirjanpito

141. korostaa, että kansainvälisen yhteistyön parantamiseksi tilintarkastus- ja kirjanpito vaatimuksia olisi koordinoitava paremmin maailmanlaajuisesti ja noudatettava eurooppalaisia demokraattisen legitimitietin, läpinäkyvyyden, vastuuvollisuuden ja rehellisyyden vaatimuksia, jotta voidaan estää kirjanpito- ja tilintarkastusyriytyksiä sekä yksittäisiä neuvonantajia suunnittelemasta veropetoksia ja tekemästä aggressiivista verosuunnittelua tai rahanpesujärjestelyjä; kehottaa panemaan asianmukaisesti täytäntöön äskettäin hyväksytyt tilintarkastuspaketin ⁽¹⁾ sekä Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komitean (CEAOB) ja muodostamaan näin uuden kehityksen kansallisten tilintarkastajien valvontaelinten väliselle yhteistyölle EU:n tasolla, jotta voidaan vahvistaa EU:n laajuisia tilintarkastuksen valvontaa; katsoo, että kansainvälisten kirjanpitostandardien täytäntöönpanon parantaminen olisi katsottava tehokkaaksi keinoksi varmistaa, että EU:n vaatimuksia läpinäkyvyydestä ja vastuuvollisuudesta noudatetaan;

142. panee merkille, että EU:n nykyistä määritelmää yrityserityyden luomisen edellyttämästä valvonnasta olisi sovellettava kirjanpito yrityksiin, jotka ovat sellaisten oikeudellisesti täytäntöön pantavissa olevien sopimusjärjestelyjen nojalla luodun yritysverkoston jäseniä, joissa säädetään nimen tai markkinoinnin, ammatillisten vaatimusten, asiakkaiden, tukipalvelujen, rahoituksen tai ammatillista vastuuvollisuutta koskevien järjestelyjen jakamisesta, kuten vuositilinpäätöksiä koskevassa direktiivissä 2013/34/EU ⁽²⁾ ennakoitiin;

143. kehottaa komissiota antamaan lainsäädäntöehdotuksen, joka koskee tilinpitoyritysten ja rahoitus- tai verotuspalveluja tarjoavien yritysten eriyttämistä samoin kuin kaikkia neuvontapalveluja, mukaan lukien veroneuvoja koskeva unionin yhteensopimattomuusjärjestelmä, jotta voidaan estää näitä tarjoamasta neuvontaa sekä veroviranomaisille että veronmaksajille ja estää muut eturistiriidat;

4.4 Trustit, edunvalvontayhtiöt ja vastaavat oikeudelliset järjestelyt

144. tuomitsee voimakkaasti trustien, edunvalvontayhtiöiden ja vastaavien oikeudellisten järjestelyjen väärinkäytön rahanpesun välineinä; kehottaa siksi laatimaan selkeät säännöt, joilla helpotetaan tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien yksinkertaista tunnistamista, mukaan lukien trustien velvoite olla olemassa kirjallisessa muodossa ja rekisteröityneenä jäsenvaltioon, jossa trusti on perustettu, jossa sitä hallinnoidaan tai jossa se toimii;

145. kehottaa perustamaan kaupallisten ja muiden trustien, edunvalvontayhtiöiden, säätiöiden ja vastaavien oikeudellisten järjestelyjen kaikista osapuolista yhdenmukaistettuja säännöllisesti päivitettäviä julkisia EU:n tason rekistereitä, joissa on tietoja tosiasiallisista omistajista ja edunsaajista ja jotka ovat yhteydessä keskenään ja muodostavat perustan maailmanlaajuiselle rekisterille;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/56/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta annetun direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta (EUVL L 158, 27.5.2014, s. 196), sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 537/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteistä tilintarkastusta koskevista erityisvaatimuksista ja komission päätöksen 2005/909/EY kumoamisesta (EUVL L 158, 27.5.2014, s. 77).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyn tyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

146. katsoo, että EU:n trustirekisterin pitäisi sisältää seuraavat tiedot:

- a) trustin omaisuudenhoitajat, mukaan lukien nimet ja osoitteet, sekä kaikkien niiden nimet ja osoitteet, joiden ohjeiden mukaan nämä toimivat,
- b) trustin perustamiskirja,
- c) kaikki edustussopimukset,
- d) trustin perustajan nimi ja osoite,
- e) kaikkien trustin valvojien nimet ja niiden saamat ohjeet,
- f) trustin tilinpäätökset,
- g) tiedot kaikista trustin jaoista ja kohdentamisista sekä kaikkien edunsaajien nimet ja osoitteet,
- h) nimelliset välittäjät sekä näiden nimet ja osoitteet;

147. kehottaa komissiota arvioimaan, missä määrin vapaasatamia ja alusten lisensointia käytetään väärin veropetostarkoituksessa, ja esittämään tarvittaessa asianmukainen ehdotus näiden riskien vähentämiseksi;

5. *Kolmannet maat*

148. korostaa, että verotus- ja rahanpesuasioita koskevaa maailmanlaajuisuista yhteistyötä on tehostettava YK:n puiteissa näiden asioiden kansainvälisen luonteen vuoksi; tähdentää, että tehokkaita ratkaisuja saadaan aikaan vain yhteistyöhön perustuvilla, koordinoituilla ja maailmanlaajuisilla reagointitavoilla, ja kehottaa EU:ta toimimaan liikkeellepanevana voimana oikeudenmukaisen maailmanlaajuisen verojärjestelmän aikaansaamisessa; korostaa, että EU:n kansainvälinen toiminta on vaikuttavaa ja uskottavaa vain, jos mikään EU:n jäsenvaltio tai merentakainen maa ja alue ei toimi yritysten veroparatiisina tai rahoituslainsäädäntöalueena;

149. panee huolestuneena merkille, että postilaatikkoyhtiöiden ja veropäätösten määrän ja tiettyjen kolmansien maiden oikeudenkäyttöalueiden ja EU:n jäsenvaltioiden välillä on merkittävää korrelaatiota; suhtautuu myönteisesti EU:n jäsenvaltioiden väliseen automaattiseen tietojenvaihtoon niiden veropäätöksistä; ilmaisee kuitenkin huolensa siitä, että jotkin jäsenvaltiot tai jotkin niiden "veroparatiisialueet" tekevät "suullisia veropäätöksiä" tämän velvoitteen kiertämiseksi; kehottaa komissiota tutkimaan tarkemmin tätä käytäntöä;

150. korostaa, että EU:n olisi neuvoteltava uudelleen kauppaa-, talous- ja muut asiaankuuluvat kahdenväliset sopimuksensa Sveitsin kanssa, jotta ne voitaisiin saattaa EU:n veropetosten vastaisten toimien, rahanpesun vastaisen lainsäädännön ja terrorismin rahoitusta koskevan lainsäädännön mukaisiksi ja jotta päästäisiin eroon Sveitsin valvontajärjestelmän vakavista puutteista, jotka mahdollistavat sisäisen pankkialaisuuden soveltamisen jatkamisen, offshore-rakenteiden luomisen kaikkialle maailmaan, veropetokset ja veronkierron, jota ei katsota rikolliseksi, heikon valvonnan, ilmoitusvelvollisten yhteisöjen tehottoman itsesääntelyn ja väärinkäytösten paljastajien aggressiivisen syytteenpanon ja uhkailun;

151. katsoo, että EU:n olisi komission kautta puhuttava yhdellä äänellä neuvotellessaan verosopimuksista kolmansien maiden kanssa sen sijaan, että jatketaan kahdenvälisiä neuvotteluja, joista ei saada parhaita mahdollisia tuloksia; katsoo, että EU:n olisi omaksuttava sama lähestymistapa neuvotellessaan tulevista vapaakauppa-, kumppanuus- ja yhteistyösopimuksista ja sisällytettävä niihin verotusalan hyvää hallintoa koskevat lausekkeet ja läpinäkyvyysvaatimukset sekä rahanpesun vastaiset määräykset;

152. korostaa, että yhteisen yhdistetyn yhteisöveropohjan veronkierron vastaisia määräyksiä on vahvistettava, jotta voidaan lopettaa kolmansien maiden oikeudenkäyttöalueille suuntautuva siirtohinnoittelu, joka johtaa monikansallisten yritysten veropohjan huomattavaan kaventumiseen unionissa;

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

153. katsoo erityisesti, että tulevaisuudessa neuvoteltaviin kauppaa- tai kumppanuussopimuksiin tai voimassa olevien sopimusten tarkistuksiin olisi sisällyttävä sitova lauseke veroasioihin liittyvästä ehdollisuudesta, muun muassa OECD:n BEPS-toimintasuunnitelman kansainvälisten standardien ja FATF:n suositusten noudattamisesta;

154. pyytää, että tulevien kauppaa- tai kumppanuussopimusten luvuista Investoinnit tai Rahoituspalvelut neuvotellaan positiiviluettelon periaatteen mukaisesti, jotta vain kaupalliselle kehitykselle välttämättömät rahoitussektorit, reaali talous ja kotitaloudet hyötyvät unionin ja kyseisen kolmannen osapuolen välisten sopimusten helpottamisesta ja vapauttamisesta;

155. vaatii tehokkaiden lainvalvontatoimenpiteiden soveltamista kaikkiin tietojenvaihtoa veroviranomaisten välillä koskeviin kansainvälisiin sopimuksiin, jotta voidaan varmistaa asianmukainen täytäntöönpano kaikilla oikeudenkäyttöalueilla ja tehokkaat, varoittavat ja oikeasuhteiset seuraamusmenettelyt, joita sovelletaan automaattisesti, jos täytäntöönpano laiminlyödään;

156. korostaa täydellisen tosiasiallisen vastavuoroisuuden merkitystä ulkomaisia tilejä koskevaan verosäännösten noudattamislakiin (FATCA) liittyvän sopimuksen ja muiden samanlaisten sopimusten yhteydessä;

157. kehottaa asiaankuuluvia jäsenvaltioita käyttämään hyväkseen tilaisuutta, jonka niiden suorat suhteet kyseisiin maihin tarjoavat, ja toteuttamaan tarvittavia toimia painostaakseen merentakaisia maitaan ja alueitaan⁽¹⁾ sekä syrjäisimpiä alueitaan⁽²⁾, jotka eivät noudata veroalan yhteistyötä, läpinäkyvyyttä ja rahanpesun torjuntaa koskevia kansainvälisiä standardeja; katsoo, että näihin alueisiin on tehokkaasti sovellettava läpinäkyvyyttä ja due diligence -tarkastuksia koskevia vaatimuksia;

158. korostaa, että on tärkeää määritellä selvästi "offshore-lainkäyttöalue", "merentakainen maa" ja "syrjäisin alue", koska kaikki nämä käsitteet liittyvät erilaisiin oikeudellisiin järjestelmiin, käytäntöihin ja hallintojärjestelmiin; korostaa, että on torjuttava kaikenlaisia veropetoksia riippumatta siitä, missä niitä esiintyy; toteaa, että syrjäisimpien alueiden nykyisissä hallintojärjestelmissä sovelletaan unionin lainsäädäntöä ja noudatetaan unionin ja kansainvälisiä standardeja ja että niiden asema on määrätty SEUT 349 artiklassa ja vahvistettu unionin tuomioistuimen tuomiolla asiassa C-132/14⁽³⁾;

159. katsoo, että yksityisydensuojaa ja tietosuojaa koskevaa lainsäädäntöä ei pitäisi voida käyttää väärin rikoksiin osallisina olevien suojelemiseen täysimääräisiltä rikosoikeudellisilta seuraamuksilta;

160. kehottaa järjestämään rahanpesun, veronkierron ja veropetosten torjumista käsittelevän maailmanlaajuisen huippukokouksen, jotta voidaan lopettaa salassapito rahoitus alalla, edistää kansainvälistä yhteistyötä ja painostaa kaikkia maita ja erityisesti niiden rahoitusalan keskuksia noudattamaan maailmanlaajuisia standardeja, ja kehottaa komissiota tekemään aloitteen tällaisesta huippukokouksesta;

161. pyytää komissiota analysoimaan yleisen kustannushyötysuhteen ja mahdolliset vaikutukset, joita seuraisi, jos verotettaisiin voimakkaasti sellaisista kolmansista maista kotiutettavia pääomia, joissa verotus on alhainen; pyytää komissiota ja neuvostoa arvioimaan verojen eriaikaista maksamista koskevia verosääntöjä Yhdysvalloissa ja uuden hallinnon ilmoittamaa veroarmahdusta sekä mahdollista kansainvälisen yhteistyön murenemistä;

162. korostaa kolmansien maiden ja EU:n rahanpesun selvittelykeskusten välisen paremman kahdenvälisen tietojenvaihdon merkitystä;

⁽¹⁾ Grönlanti, Uusi-Kaledonia ja siihen kuuluvat alueet, Ranskan Polynesia, Ranskan eteläiset ja antarktiset alueet, Wallis ja Futuna, Mayotte, Saint-Pierre ja Miquelon, Aruba, Alankomaiden Antillit (Bonaire, Curaçao, Saba, Sint Eustatius, Sint Maarten), Anguilla, Caymansaaret, Falklandinsaaret, Etelä-Georgia ja Eteläiset Sandwichsaaret, Montserrat, Pitcairn, Saint Helena ja siihen kuuluvat alueet, Brittiläinen Antarktiksien alue, Brittiläinen Intian valtameren alue, Turks- ja Caicossaaret, Brittiläiset Neitsytsaaret ja Bermuda.

⁽²⁾ Syrjäisimmät alueet: Kanarian saaret, Réunion, Ranskan Guayana, Martinique, Guadeloupe, Mayotte, Saint-Martin, Azorit ja Madeira.

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/HTML/?uri=CELEX:62014CJ0132&from=FI>

163. muistuttaa, että kotimaisten resurssien hyödyntämiseen annettavan tuen määrä on edelleen pieni, ja kehottaa komissiota tukemaan kehitysmaita verojen välttelyn torjunnassa ja lisäämään taloudellista ja teknistä tukea niiden kansallisille verohallinnoille Addis Abeban toimintasuunnitelman sitoumusten mukaisesti;

Kehitysmaat

164. kehottaa EU:ta ottamaan huomioon kehitysmaiden erityiset oikeudelliset ominaisuudet ja vastaavat haavoittuvuustekijät, kuten veropetosten, veronkierron ja rahanpesun torjunnasta vastaavien viranomaisten puutteelliset valmiudet hoitaa tehtävänsä; korostaa, että on varattava riittävät siirtymäajat kehitysmailla, joilla ei ole valmiuksia kerätä, käsitellä ja jakaa automaattisen tietojenvaihdon edellyttämiä tietoja;

165. pitää tärkeänä, että veronkierron vastaisia toimia valmisteltaessa kiinnitetään niin kansallisella, unionin kuin kansainvälisellä tasolla erityistä huomiota kehitysmaiden ja erityisesti vähiten kehittyneiden maiden tilanteeseen, sillä yhteisöveron kiertäminen kohdistuu yleensä eniten näihin maihin ja niiden veropohja on erittäin kapea ja verojen osuus bkt:stä pieni; korostaa, että kyseisillä toimilla olisi edistettävä näiden maiden alueella luotua lisäarvoa vastaavien verotulojen aikaansaamista, jotta nämä maat voivat rahoittaa asianmukaisesti kehitysstrategioitaan;

166. kehottaa komissiota tekemään yhteistyötä Afrikan unionin kanssa sen varmistamiseksi, että laittomien rahavirtojen torjuntatoimia korostetaan Afrikan unionin yleissopimuksessa korruption estämisestä ja torjumisesta;

167. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita vahvistamaan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta tällä alalla ja muistuttaa kehotuksestaan laatia kansallisten ja EU:n veropolitiikkojen heijastusvaikutusten analyysi, jotta voidaan arvioida niiden vaikutusta kehitysmaihin tehtyjen vero- ja talouskumppanuussopimusten yhteydessä;

168. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan asianmukaisesti kehitysmaiden oikeudenmukaisen kohtelun verosopimuksista neuvoteltaessa ja ottamaan huomioon niiden erityistilanteen sekä varmistamaan verotusoikeuksien oikeudenmukaisen jakautumisen lähde- ja kotipaikkavaltioiden välillä; kehottaa tältä osin noudattamaan YK:n verosopimusmallia ja varmistamaan sopimusneuvottelujen avoimuuden;

169. kehottaa antamaan kehitysmailla aiempaa enemmän kansainvälistä tukea laittomia rahavirtoja edistävän korruption ja rahoitussalaisuuden torjumiseksi; korostaa, että laittomien rahavirtojen torjunta edellyttää tiivistä kansainvälistä yhteistyötä sekä teollisuusmaiden ja kehitysmaiden koordinoituja ponnistuksia yhteistyössä yksityisen sektorin ja kansalaisyhteiskunnan kanssa; korostaa myös, että on autettava parantamaan veroviranomaisten valmiuksia ja tehostamaan osaamisen siirtoa kumppanimaihin;

170. kehottaa kohdentamaan virallista kehitysapua enemmän asianmukaisen sääntelykehityksen toteuttamiseen sekä verohallinnon ja laittomien rahavirtojen torjumisesta vastaavien elinten vahvistamiseen; kehottaa antamaan tätä apua tarjoamalla teknistä asiantuntemusta, joka liittyy resurssien hallintaan, taloudellisiin tietoihin ja korruption vastaiseen sääntelyyn;

171. pitää valitettavana, että OECD:n veroasiainkomitea ei ole nykyisellään riittävän kattava; muistuttaa kannastaan⁽¹⁾, joka koskee sellaisen globaalisti toimivan elimen luomista YK:n yhteyteen, jolla on riittävät välineet ja tarpeeksi lisäresursseja, jotta voidaan varmistaa, että kaikki maat voivat osallistua yhdenvertaisesti maailmanlaajusten veropolitiikkojen muotoiluun ja uudistamiseen;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 6. heinäkuuta 2016, veropäätöksistä ja muista luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisista toimenpiteistä (hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0310).

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

172. pitää valitettavana, että välttääkseen leimautumista yhteistyöhaluttomiksi oikeudenkäyttöalueiksi kehitysmaiden on maksettava, jotta niiden katsottaisiin osallistuvan OECD:n verotusta koskevaan avoimuutta ja tietojenvaihtoa käsittelevään maailmanlaajuiseen foorumiin, jossa maiden käytäntöjä arvioidaan sellaisten vertailuarvojen perusteella, joiden määrittämiseen ne eivät ole osallistuneet täysimääräisesti;

173. korostaa, että paikallisorganisaatioilla ja alueyhteistyöllä on oltava tärkeä rooli rajatylittävässä verovalvonnassa toissijaisuus- ja täydentävyyperiaatteiden mukaisesti; pyytää kehittämään yhdessä verosopimuksen mallin, joka auttaisi poistamaan kaksinkertaista verotusta ja siten ehkäisemään vääriinkäytöksiä; toteaa, että tässä tarkoituksessa yhteistyö ja tiedonvaihto eri tietopalvelujen välillä on ensiarvoisen tärkeää;

174. toteaa, että veroparatiisit riistävät maailman luonnonvaroja ja etenkin kehitysmaiden luonnonvaroja; kehottaa EU:ta tukemaan kehitysmaita korruption, rikollisuuden, veropetosten ja rahanpesun torjunnassa; pyytää, että komissio auttaa näitä maita yhteistyön ja tietojenvaihdon avulla torjumaan veropohjan rapautumista ja voittojen siirtämistä veroparatiiseihin ja pankkeihin, jotka soveltavat pankkisalaisuutta; korostaa, että kaikkien näiden maiden on noudatettava maailmanlaajuisia normeja, jotka liittyvät pankkitilejä koskevaan pakolliseen automaattiseen tietojenvaihtoon;

175. kehottaa komissiota sisällyttämään tulevaan EU:n ja AKT-maiden suhteita vuoden 2020 jälkeen koskevaan sopimukseen määräyksiä, jotka liittyvät veronkierron, veropetosten ja rahanpesun torjuntaan;

176. kehottaa komissiota toteuttamaan viipymättä lisätoimia konfliktialueiden mineraaleihin liittyvän EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon valvomiseksi; toteaa, että kyseisissä toimissa on sovellettava yhtenäistä lähestymistapaa, jolla pyritään vahvistamaan jatkuvaa vuoropuhelua niiden maiden kanssa, joilla on runsaat mineraalivarat, jotta edistetään OECD:n suositusten mukaisten kansainvälisten due diligence- ja avoimuusvaatimusten noudattamista;

177. katsoo, että kansainvälisen yhteisön, myös parlamenttien, on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta voidaan toteuttaa tehokasta ja avointa vero- ja kauppapolitiikkaa; kehottaa lisäämään johdonmukaisuutta ja parantamaan koordinoitua OECD:n, G20:n, G8:n, G77:n, AU:n, Maailmanpankin, Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) ja Afrikan kehityspankin kansainvälisellä tasolla toteuttamissa toimissa;

6. Vääriinkäytösten paljastajat

178. pelkää, että vääriinkäytösten paljastajien asettaminen syytteeseen rahoitussalaisuuden ylläpitämiseksi vähentää vääriinkäytösten paljastamista; korostaa, että yleisen edun mukaisesti toimivia varten olisi kehitettävä suojatoimia ja vältettävä vääriinkäytösten paljastajien vaientamista samalla kun otetaan huomioon yritysten lailliset oikeudet;

179. kehottaa komissiota tekemään mahdollisimman pian perusteellisen arvioinnin mahdollisesta oikeusperustasta tuleville lisätoimille EU:n tasolla ja tarvittaessa esittämään sekä julkisen että yksityisen sektorin kattavaa kokonaisvaltaista lainsäädäntöä, mukaan lukien keinot, joilla tuetaan vääriinkäytösten paljastajia ja varmistetaan, että he saavat tehokasta suojelua ja riittävää taloudellista tukea mahdollisimman pian; katsoo, että vääriinkäytösten paljastajilla pitäisi olla mahdollisuus antaa tietoja nimettöminä tai esittää kanteluita ensisijaisesti kyseisen organisaation sisäiselle ilmoittamisjärjestelmälle tai toimivaltaisille viranomaisille, ja katsoo, että heitä olisi suojeltava valitusta ilmoittamistavasta riippumatta;

180. suosittelee, että komissio tarkastelee parhaita käytäntöjä muissa maissa eri puolilla maailmaa jo sovellettavien vääriinkäytösten paljastajien ohjelmien perusteella ja toteuttaa julkisen kuulemisen sidosryhmien näkemysten saamiseksi ilmoittamismekanismista;

181. painottaa tutkivan journalismin roolia ja kehottaa komissiota varmistamaan, että sen ehdotuksessa tutkiville journalisteille annetaan sama suoja kuin vääriinkäytösten paljastajille;

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

182. katsoo, että työnantaja olisi kannustettava ottamaan käyttöön sisäisiä ilmoittamismenettelyjä ja että jokaisessa organisaatiossa olisi oltava tietty henkilö, jonka tehtäviin kuuluu ilmoitusten vastaanottaminen; katsoo, että työntekijöiden edustajat olisi otettava mukaan tässä tehtävässä toimivan nimittämiseen; suosittaa, että EU:n toimielimet näyttävät esimerkkiä ja ottavat viipymättä käyttöön sisäiset säännöt väärinkäytösten paljastajien suojelemiseksi;

183. korostaa, että on lisättävä työntekijöiden ja muiden henkilöiden tietoisuutta väärinkäytösten paljastajien myönteisestä roolista ja jo olemassa olevista väärinkäytösten paljastamista koskevista oikeudellisista kehyksistä; kannustaa jäsenvaltioita toteuttamaan valistuskampanjoita; katsoo, että on otettava käyttöön suoja-toimenpiteitä kaikkia väärinkäytösten paljastajiin kohdistettuja kosto- ja horjutustoimenpiteitä vastaan sekä täysimääräiset korvaukset heille aiheutuneista vahingoista;

184. kehottaa komissiota kehittämään välineitä, joilla väärinkäytösten paljastajia suojellaan perusteettomilta syytteenpanoilta, taloudellisilta seuraamuksilta ja syrjinnältä, ja perustamaan samalla yleisen rahaston, josta annetaan asianmukaista tukea väärinkäytösten paljastajille, joiden toimeentulo on uhattuna tärkeiden tietojen paljastamisen seurauksena, ja joka osaksi rahoitetaan takaisinperityillä tai sakoista saaduilla varoilla;

7. Toimielinten välinen yhteistyö

7.1 Yhteistyö rahanpesua, veronkiertoa ja veropetoksia käsittelevän tutkintavaliokunnan (PANA) kanssa

185. palauttaa mieliin EU:n toimielinten välisen vilpittömän yhteistyön periaatteen noudattamisen merkityksen;

186. katsoo, että tietojen vaihtamista EU:n toimielinten välillä olisi tehostettava, mikä koskee erityisesti asiaankuuluvien tietojen antamista tutkintavaliokuntien saataville;

187. pitää valitettavana, että neuvosto, sen yritysverotuksen käytännesääntöryhmä ja jotkin jäsenvaltiot eivät ole juurikaan osoittaneet sitoutumista PANA-valiokunnan yhteistyöpyyntöihin; katsoo, että jäsenvaltioiden vahvempi sitoutuminen on keskeistä, jotta voidaan yhdistää voimat ja saavuttaa aiempaa parempia tuloksia; kehottaa valvomaan yritysverotuksen käytännesääntöryhmän toimintaa ja etenemistä säännöllisten kuulemisten avulla; kehottaa komissiota esittämään SEUT 116 artiklan nojalla vuoden 2018 puoliväliin mennessä säädösehdotuksen, jos jäsenvaltiot eivät ole siihen mennessä hyväksyneet käytännesääntöryhmän toimeksiannon uudistusta;

188. moittii sitä, että jopa asiakirjoja, joista on jo tullut julkisia, on annettu vain osittain sen tutkintavaliokunnan käyttöön;

189. muistuttaa, että Ecofin-neuvosto kehotti joulukuussa 2015 korkean tason verotustyöryhmää antamaan päätelmänsä tarpeesta parantaa yleistä hallintoa, lisätä avoimuutta ja tehostaa työmenetelmiä sekä viimeistelemään käytännesääntöryhmän uudistuksen Alankomaiden puheenjohtajakaudella; muistuttaa, että Ecofin-neuvosto kehotti maaliskuussa 2016 korkean tason työryhmää käsittelemään uudelleen uutta hallintotapaa ja avoimuutta sekä uusia työmenetelmiä varsinkin päätöksentekoprosessin tehokkuuden osalta, myös laajaa yhteisymmärrystä koskevan säännön käytön yhteydessä vuonna 2017; odottaa kiinnostuneena näiden toimien tuloksia;

7.2 Euroopan parlamentin tutkintaoikeus

190. korostaa, että Euroopan parlamentin tutkintavaliokuntien toimintaa koskeva nykyinen oikeudellinen kehys on vanhentunut eikä sillä pystytä takaamaan edellytyksiä, jotka ovat tarpeen, jotta parlamentti voisi harjoittaa tutkintaoikeuttaan tehokkaasti;

191. korostaa, että valtuuksien puuttuminen ja rajalliset mahdollisuudet saada tutustua asiakirjoihin haittasivat ja viivyttivät huomattavasti tutkimustyötä tutkinnan tilapäisen luonteen vuoksi ja sulki pois mahdollisuuden täydelliseen arviointiin väitetystä EU:n lainsäädännön rikkomisesta;

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

192. toteaa, että komissio ja neuvosto ovat useiden viimeaikaisten erityis- ja tutkintavaliokuntien (muun muassa PANA) yhteydessä jättäneet joissakin tapauksissa toimittamatta pyydettyjä asiakirjoja ja joissakin tapauksissa toimittaneet pyydetty asiakirjat vasta pitkien viiveiden jälkeen; kehottaa ottamaan käyttöön vastuumekanismin sen varmistamiseksi, että tutkintat tai erityisvaliokunnan pyytämät asiakirjat, jotka sillä on oikeus saada, toimitetaan välittömästi ja varmasti parlamentille;

193. katsoo, että tutkintaoikeus on tärkeä osa parlamentin toimivaltuuksia; kehottaa EU:n toimielimiä vahvistamaan parlamentin tutkintaoikeuksia SEUT 226 artiklan perusteella; on vahvasti sitä mieltä, että valtuudet haastaa asiaan liittyviä henkilöitä todistamaan ja saada asiaankuuluvat asiakirjat ovat olennaisia tärkeitä parlamentin tutkintavaliokuntien moitteettomalle toiminnalle;

194. korostaa, että parlamentin toimeenpanovallan käyttäjään kohdistaman demokraattisen valvonnan kannalta on tärkeää, että sille annetaan samanlaiset tutkintavaltuudet kuin EU:n kansallisilla parlamenteilla; katsoo, että voidakseen harjoittaa demokraattista valvontatehtäväänsä parlamentilla on oltava valtuudet kutsua todistajia ja velvoittaa heidät saapumaan kuultavaksi sekä velvoittaa toimittamaan pyydetty asiakirjat; katsoo, että näiden oikeuksien harjoittaminen edellyttää, että jäsenvaltiot suostuvat panemaan täytäntöön sellaisille yksittäisille henkilöille määrätty seuraamukset, jotka eivät saavu kuultavaksi tai toimita asiakirjoja kansallisia parlamentaaraisia tutkimuksia säätelevän kansallisen lainsäädännön mukaisesti; toteaa tukevensa edelleen vuonna 2012 tästä asiasta antamassaan ehdotuksessa esitettyä kantaansa ⁽¹⁾;

195. aikoo perustaa pysyvän tutkintavaliokunnan Yhdysvaltain kongressin mallin mukaan;

196. kehottaa parlamentin poliittisia ryhmiä päättämään nykyisen vaalikauden aikana sellaisen tilapäisen erityisvaliokunnan perustamisesta, joka jatkaa PANA-valiokunnan työtä ja tutkii äskettäisiä paratiisin papereiden myötä paljastuneita asioita;

197. pyytää työjärjestyksensä 116 a artiklan 3 kohdan mukaisesti, että pääsihteeri peruuttaa pitkäaikaisen kulkuluvan yritykseltä, joka on ilman riittäviä perusteita kieltäytynyt noudattamasta virallista kehotusta saapua tutkintavaliokunnan kuulemiseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita asianmukaisia toimenpiteitä;

198. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan kiireellisesti käytäntöryhmän työskentelymenetelmien avoimuutta, vastuuvastavuutta ja tehokkuutta;

199. pyytää käytäntöryhmää laatimaan vuosikertomuksen, jossa mainitaan ja kuvataan jäsenvaltioiden vuoden aikana soveltamat haitallisimmat verotoimenpiteet sekä vastatoimet, joihin on ryhdytty;

200. kehottaa saattamaan päätökseen yritysverotusta käsittelevän käytäntöryhmän tarvittavan uudistuksen siten, että varmistetaan täysi avoimuus ja EU:n kaikkien toimielinten ja kansalaisyhteiskunnan osallistuminen; pyytää, että tässä uudistuksessa määritellään perusteellisesti uudelleen käytäntöryhmän hallintorakenne ja avoimuus, mukaan luettuina toimeksianto ja työjärjestys sekä sen päätöksentekoprosessit ja perusteet jäsenvaltioiden hyväksymien haitallisten verotoimenpiteiden määrittämiseksi;

7.3 Muut toimielimet

201. kannattaa yhteisen riippumattoman Euroopan syyttäjävirston (EPPO) perustamista ensimmäisenä askeleena ja kehottaa kaikkia jäsenvaltioita tulemaan mukaan aloitteeseen;

202. kehottaa vahvistamaan komission lainvalvontavaltuuksia, jotta EU:n lainsäädännön tehokas ja yhdenmukainen täytäntöönpano jäsenvaltioissa voidaan varmistaa, ja vahvistamaan myös Euroopan parlamentin valvontaoikeutta;

203. kehottaa perustamaan komissioon uuden unionin veropolitiikan johdonmukaisuudesta ja koordinoinnista vastaavan keskuksen, jotta voidaan puuttua systeemiin heikkouksiin yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa kaikkialla EU:ssa;

204. kehottaa lisäksi vahvistamaan huomattavasti FIU.net-yhteistyötä Europolin puitteissa ja ehdottaa näiden toimien yhdistämistä ehdotettuun veropolitiikan johdonmukaisuudesta ja koordinoinnista vastaavaan keskukseseen, jotta voitaisiin luoda veroasioiden Europol, joka pystyy sekä koordinoimaan jäsenvaltioiden veropolitiikkaa että tukemaan jäsenvaltioiden viranomaisia laittomien kansainvälisten verojärjestelyjen tutkimisessa ja paljastamisessa;

⁽¹⁾ EUVL C 264 E, 13.9.2013, s. 41.

Keskiviikko 13. joulukuuta 2017

205. pyytää jäsenvaltioita tukemaan perussopimuksia uudistettaessa veropoliittisten päätösten hyväksymistä määräänemmistöllä neuvostossa tavallista lainsäätämistä noudattaen;

o

o o

206. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen ja tutkintavaliokunnan lopullisen mietinnön neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
